

NOVA ГАЗЕТА

№ 45 (304) Листопад 26, 2014, Нью-Йорк

№ 45 (304), November 26, 2014, New York

ЗНАК БІДИ

**РАСОВЕ ПОЛУМ'Я
НАД ФЕРГЮСОНОМ**

СТОР. 10-11

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ДЖО БАЙДЕН В УКРАЇНІ:
ЧИ ДАДУТЬ НАМ США ЗБРОЮ?**

СТОР. 4

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ІМІГРАЦІЙНА РЕФОРМА:
ОБАМА ІДЕ ВА-БАНК**

СТОР. 8

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**БАФФАЛО - МІСТО ЗАВІРЮХ, СВІТЛА
І ДОБРИХ СУСІДІВ**

СТОР. 20-21

НЕСКОРЕНІ В 33-МУ

СТОР. 6-7

НЕПЕРЕМОЖНІ СЬОГОДНІ

СТОР. 13

СТОР. 2

NOVA ГАЗЕТА *сердечно вітає всіх* **З ДНЕМ ПОДЯКИ**

й дякує своїм читачам, рекламодавцям, спонсорам, приятелям, однодумцям та всій українській громаді за підтримку та небайдужість. Нехай Господь у цей доленосний для України час і повсякдень буде прихильним до вас, ваших родин і ваших осель!

HAPPY THANKSGIVING DAY!

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

У ці дні виповнюється рівно рік початку вікопомних подій, які призвели до Революції Гідності й повалення анти-української орди під проводом Віктора Януковича. Народне повстання завершилося тріумфом, за яким стежив весь світ, завдячуючи мужності й відвазі простих українських громадян, яким набридло жити в країні, де знахабнілий диктатор обкрадав свій народ і жив за його рахунок у своєму «Межигір'ї» немов середньовічний султан. Набридли жити у безнадії, відчаї, безгрошів'ї, умовах тотальної корупції, коли скрізь, в тому числі і в продажних судах, з тебе вимагають хабарі. І коли Янукович, вже вкотре обдуривши народ, відмовився за наказом Путіна підписувати угоду про асоціацію з Європейським Союзом, вкравши таким чином європейське майбутнє України, люди вийшли на Майдан. І ні «Беркут», ні крижана вода в лютий мороз на голови протестувальників, ні спецназівці, які стріляли з дахів кийських будинків на ураження, не могли зупинити руху народу до свободи.

Але рік, що минув з тих дивовижних днів, рік після того, як Україна поховала героїв Небесної сотні й сотні воїнів АТО, втратила Крим, частину Донеччини й Луганщини, приніс не тільки гордість за наш народ, а й неабияке розчарування.

Недаремно люди, які минулої н'ятниці зібралися в Києві на церемонії відзначення річниці початку Євромайдану, були розлючені відсутністю будь-якого поступу в розслідуванні вбивства понад 100 майданівців й кричали президентові Петру Порошенку «Де вбивці?».

Активісти Майдану розчаровані також, що обіцяні реформи так і залишилися обіцянками. Вони кажуть, що почуваються ніби на каруселі, коли змінюються лише вершники на дерев'яних кониках. За їхніми словами, їх хвилює повсюдна корупція, від якої країна страждає ще з радянських часів, і зрощення політики та бізнесу, яке спостерігається й нині.

«Це жахлива держава, — каже Наталя, 24-річна журналістка з Дніпропетровська, яка прагне реформ. — Нічого не змінюється — ті самі люди, ті самі проблеми, ті самі схеми пограбування країни. Використали повстання народу, щоб дірватися до влади, але роблять все, щоб тільки їм було добре, як колись Януковичу», — читаю в одному з репортажів з України. Ця журналістка каже, що почувається в пастці та скаржиться на складність отримання віз до Європи та США. Вона, як і багато її друзів, хоче виїхати з України, куди очі бачать.

Активісти Майдану вважають, що для керівництва країни відлік часу вже почався. В Україні поширене розчарування тривалими переговорами навколо підписання коаліційної угоди, яку було підписано тільки недавно, з величезним запізненням. З таким самим запізненням, незважаючи на війну й злиму, формується й уряд. Схоже, владоможці, яких привів до влади повсталий народ, знову не можуть поділити портфелі. Також люди невдоволені повільним виконанням закону про люстрацію, внаслідок чого мільйони корумпованих українських чиновників як сиділи, так і сидять на теплих і хлібних місцях. Справжні кубла корупції (такі як митниці, престижні вищі навчальні заклади, державтоінспекція) ніхто й не думав реформувати. Так само ніхто не чіпає олігархів, які накрали мільярди. Схоже, що для Петра Порошенка це не пріоритети.

Але народ довго не терпітиме. Не буде реформ — не буде й влади. Українці під час Революції Гідності відчували себе господарями на своїй землі і тепер твердо знають, що саме вони, а не владоможці з надутими щоками, є головним джерелом влади. І саме вони наймають фахових, гідних і чесних, а не ложкових, щоб вели країну не в януковичське вчора, а в європейське завтра.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Особиста відданість, покірність та повна керованість і після Революції Гідності залишаються пріоритетами для формування кадрів державного управління. Чесно кажучи, від президента Порошенка ніхто не чекав таких відвертих провалів із доббором кадрів на ключові позиції в державі — керівника Адміністрації президента, міністра оборони, голови Нацбанку, генерального прокурора. Багато людей сподівалися, що суперуспішний бізнесмен най-

панянки були б бодай якісь переконливі логічні підстави. Хоч цілком припускаємо, що пан президент досі не знає, що в його адміністрації працюють такі «цінні» працівники.

Але досить того, що його команда бачить, якими логічними аргументами (тобто, їхньою повною відсутністю) було обставлено призначення людей на значно важливіші посади.

Тобто, одразу створилася система, яку заклала перша особа й показала приклад безвідповідального розв'язку кадрових питань.

Щоправда, при такій системі державного управління, де існують принаймні три центри прийняття

ЩО ВИРІШАТЬ КАДРИ ПЕТРА ПОРОШЕНКА?

перше розбереться з неефективними кадрами і запропонує професіоналів, котрі швидко та якісно розв'яжуть найважчі й найболючіші проблеми країни.

Як не дивно, Петро Олексійович усе зробив з точністю до навпаки. Керівником свого апарату поставив людину абсолютно неукраїнську, без досвіду державного управління, далеку від української проблематики і слабо обізнану з українськими реаліями.

З міністром оборони, який до того був головним охоронцем найвладоможніших тіл, боролася вся країна, і поки його керівництво не завершилося ганебним воєнним провалом і тисячами смертей українських воєнків, президент вперто не погоджувався із аргументами численних опонентів.

Голова Нацбанку — у минулому гарний інвестиційний менеджер — поняття зеленого не має про банківську справу, а тим більше на рівні макроекономіки. І за її незграбних дій національна валюта, котра й так трималася на доброму слові, просто впала й привалила собою весь середній і малий бізнес.

Ну, а головним законником країни президент запропонував призначити, як виявилось, прихованого олігарха, котрий заробив свої статки — судячи з його багатомільйонного маєтку — на важкій міліцейській справі.

На завершення своїх славних кадрових призначень президент України Петро Порошенко вирішив гідно відповісти на безпідставні вимоги Володимира Путіна щодо децентралізації управління й необхідності запровадження в Україні федеративного устрою. Відповідальним за цей важкий напрямок роботи на посаду директора департаменту місцевого самоврядування та децентралізації призначено молоду й енергійну, треба думати, 26-літню житомирську Катерину Кодоненко. Ще рік тому ця панночка працювала юристконсультантом на Житомирському заводі огорожувальних конструкцій. А з переходом її шефа й голови правління цього провідного (?) в галузі підприємства Геннадія Зубка на роботу в адміністрацію президента на посаду першого заступника, пані Катерина одразу обійняла практично міністерську посаду. Мабуть, усе це було б чудово, якби для такого карколомного злету поліської

рішень — адміністрація президента, кабмін, галузеве міністерство — не так важливо й відповідально десь помилитися. Паралельна структура може цілком підстрахувати. В ідеалі. У реальності ж колективна відповідальність породжує, як ми вже давно пересвідчилися, індивідуальну безвідповідальність. Результати діяльності всіх без винятку державних структур у цьому переконують. Війна просто загострює цю проблему. Але не вона її породжує.

І це навіть не рудименти радянської дійсності. У кадрових питаннях там була певна система, певна логіка й певний порядок. Так, усе це було досить специфічно. Але кухарка — при всій позірній декларативності — ніколи одразу не могла стати міністром. А в демократичній і незалежній Україні — елементарно. Секретарки, масажисти, охоронці, шофери, коханки — чудові члени парламенту. Хоч два слова до купи зв'язати ніяк не можуть. Але державою керувати — без питань! Державна ж служба, котра в ідеалі мала б готувати кадри фахових і ефективних управлінців, зі своїм завданням не справляється. З багатьох причин.

Візьмемо одну з найсерйозніших — фінансову. Молодий і перспективний фахівець з вищою освітою не піде на роботу з початковою платнею у 1 300 гривень (менше 100 доларів). В ідеалі йому ще можуть половину від цієї суми доплатити за інтенсивність праці. Ще частину через 10 років можуть підкинути за стаж держслужби. І все.

А після того, як Арсеній Яценюк радісно повідомив, що відтепер скасовуються для держслужбовців усі доплати, то молоді фахівці лишаться на голодному пайку. Або треба щось винаходити. Система спонукає, бо прожити на ці кошти неможливо. Як, до речі, і міністру утримувати свою сім'ю й міністерський статус за 5 тисяч гривень просто нереально. Отож, і міністру доводиться теж щось вигадувати. Бо і його система спонукає.

Як не парадоксально, але світовий досвід підказує, що треба було б не обмежувати платню, а, навпаки, її піднімати вдвічі, утричі, максимально, при тому ущільнивши штат до розміру можливості ефективного прийняття рішень. Із цього починали великі реформатори — Лі Кван Ю, Рузвельт, Аденауер, Де Голль. Урешті, грузинський уряд Саакашвілі.

Тоді б, можливо, закон про трансфертне ціноутворення вже давно було б ухвалено і він успішно функціонував би, перебивши й досі функціонуючі канали варварського вивезення капіталу з країни в офшорні зони. І був би давно прийнятий закон про справедливую оплату праці робітників, який би на порядок підняв їхню платню, а відповідно оживив би внутрішній ринок і наповнив би Пенсійний фонд. І економіка з тієї була виведена б. І податкове законодавство було б відрегульоване таким чином, щоб зарплати не приховувалися б від податків і не видавалися б, як досі, в конвертах.

Усе це доволі відомі, прості й практично банальні речі, про які всі знають. І знають, як розв'язати ці болючі й незграбні вузли української дійсності. Але не розв'язують. Чому?

Варто було досі цілком інертному як для постреволюційного періоду головному урядовцю Арсенію Яценюку зробити спробу публічного обговорення членів майбутнього кабінету й запропонувати свої кандидатури, як на нього з лайкою накинулися з усіх сторін. Урешті, що поганого він зробив? Усі кричали про публічність обговорення — ось вам список. Не підходить — пропонуйте свій, мотивуйте необхідність ваших креатур їхніми фаховими чеснотами й зробленими справами. У вас будуть кращі пропозиції — вони переможуть.

Але люди вперше за останні 20 років бачитимуть, що кадрові проблеми країни розв'язуються не партійними квотами, не валізами зелених асигнацій, а публічним обговоренням фаховості претендентів.

Врешті, Арсеній Петрович сором'язливо притих. Затуркали. І десь у розкішних кабінетах Банкової пробує відстояти якісь принципи. Він, здається, уже починає розуміти, що спитають з нього. Більше того, в Україні знову намічаються два протилежних табору влади — Порошенків й Яценюковий. До чого це призведе, пам'ятаємо з історії сварки на знищення «гіркої» парочки — Ющенка й Тимошенка. Саме на їхніх міжусобицях розпочав свій шлях на владний Олімп Віктор Янукович, 1-шу річницю безславного й кривавого правління якого ми нині відзначаємо

Віктор Мороз
Карикатура С.Кузяка

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Літак американської делегації на чолі з віце-президентом США Джо Байденем приземлився на міжнародному аеропорту «Бориспіль» ввечері 20 листопада. До України Байден приїхав у символічну дату – не лише напередодні річниці Революції Гідності, а й у день свого народження. 20 листопада віце-президент США виповнилося 72 роки. Цього разу Байден прибув в Україну з 2-денним візитом, аби обговорити питання якнайшвидшого формування українського уряду, початку довгоочікуваних і довговистражданих реформ, боротьби з корупцією, американської допомоги (оглядачі не виключають, що не для оприлюднення в пресі американський віце-президент домовився з українським президентом П.Порошенком про поставки в Україну так званої летальної оборонної зброї для відсічі російській агресії).

Усі ділові зустрічі в Києві Байден провів у п'ятницю, 21 листопада: сніданок з А.Яценюком, обід з П.Порошенком, «круглий стіл» з новими депутатами. А дружина Байдена разом із українською першою леді завітала до шпиталю, де перебувають поранені в зоні АТО. За словами посла США в Україні Джефрі Паста, «увагу віце-президента США під час візиту до Києва цілком і повністю було сфокусовано на рішучому сигналі щодо продовження підтримки США українському народу, президенту Порошенку та українському уряду».

Нинішній візит Байдена в Україну – вже третій за рік. В квітні він своєю присутністю підкреслював визнання Сполученими Штатами тимчасового уряду України легітимним і пообіцяв масштабну фінансову й політичну підтримку. Вдруге Байден, очоливши американську делегацію, побував на інавгурації Петра Порошенка на початку червня. Тепер він приїжджав не тільки поздоровити з демократичними парламентськими виборами, незважаючи на війну, а й поговорити про неї. Зброя – одне з головних питань, яке обговорювали Порошенко з Байденем.

Напередодні на слуханнях у Конгресі США претендент на посаду заступника держсекретаря Тоні Блінкен вказав на серйозні порушення Росією

Мінських угод і заявив, що якщо надати Києву летальну оборонну зброю, Москву це змусить двічі подумати й утриматися від подальших дій. У ході дискусії в комітеті Сенату з іноземних справ, в якій узяв участь Блінкен, питання про необхідність надання Україні подібних озброєнь порушив також сенатор Роберт Менендес, який, як відомо, активно виступає за надання військової допомоги Україні у вигляді поставок летальної зброї. «Питання про надання оборонної летальної зброї ніколи не знімалося з порядку денного, воно залишається на столі переговорів. Це те, що ми вивчаємо. І я вважаю, що дана тема обговорювалася під час візиту віце-президента США до Києва», – сказав Блінкен.

Втім, офіційно ні про яку зброю ані під час візиту, ані після його закінчення оголошено не було.

Після переговорів з А.Яценюком та П.Порошенком Джо Байден на спільній з українським президентом прес-конференції лише заявив: «Сполучені Штати Америки ніколи не визнають

Дж. Байден П. Порошенку: «Швидше проводьте реформи, негайно сформуйте уряд!»

ДЖО БАЙДЕН В УКРАЇНІ

російську окупацію та анексію Криму. І ми наполягатимемо на тому, щоб наші міжнародні партнери не визнавали цю анексію. Нині шлях для Росії та її прихильників – виконання низки зобов'язань: робіть те, на що ви погодилися, пане Путін!». «Проте ми бачимо зворотні й провокаційні дії, ще більшу неповагу Росії не тільки до України, а й до всього міжнародного співтовариства. Якщо так триватиме й далі, Росія буде ще більше ізольованою, – підкреслив американський віце-президент. «Втім, якщо Росія виконає свої зобов'язання й поважатиме суверенітет і територіальну цілісність України, ми можемо почати дискусію про послаблення санкцій. Але поки що ми цього не спостерігаємо. Натомість ми бачимо більш провокативну поведінку й брутальне порушення Росією підписаної нею Мінської угоди. Тому Росія може заплатити ще більшу ціну за свою агресію. Ми відкрито й прямо про це їй кажемо: «Ви можете це змінити. Виконуйте лише свої обіцянки», – сказав Байден і перелічив, які саме зобов'язання так і не виконані Росією: припинення вогню, відновлення контролю України над кордоном та його спільний моніторинг, виведення з території України незаконних збройних формувань, військового спорядження й найманців, звільнення всіх заручників.

Він назвав «фарсом», влаштовані Кремлем, незаконні «вибори» 2 листопада на територіях, контрольованих проросійськими бойовиками на Донеччині та Луганщині, й закликав українців, незважаючи

на російську агресію й намагання посіяти в Україні страх і хаос, не зупинятися на шляху реформ, продовжувати працювати й розуміти, що «побудова демократії – це дуже складна річ». «Проведення реформ, – сказав Байден, – розвиток демократії вимагає терпіння, великої праці й цілеспрямованості. Це все, що необхідно. Доки ви вірите у ваші можливості, виконуючи свої зобов'язання в побудові демократичного і процвітаючого українського суспільства, доти ви не будете самотніми: Сполучені Штати будуть вашим відданим партнером і другом».

Байден наголосив на важливості міждержавних відносин з Україною, якій необхідно терміново – «не за тижні, а за дні» – сформувати уряд, після парафування та підписання коаліційної угоди, яка відкриває шлях до формування нового Кабінету міністрів. У своєму слові після Байдена П.Порошенко пообіцяв сформувати уряд України за шість днів.

Джозеф Байден укотре наголосив, що для США принциповим є питання успішного проведення системних реформ в Україні. Викорінення корупції та терпляча розбудова демократії, на його переконання, мають скласти основу порядку денного української держави й суспільства.

США, зі свого боку, обіцяють підтримати Україну фінансово. Віце-президент США відзначив, що разом з американським президентом Бараком Обамою зустрічався з цього приводу з керівництвом МВФ.

«Дозвольте запевнити вас, поки Україна продовжуватиме

взятий курс, міжнародні партнери, починаючи із США, згуртуються й допоможуть. Ми тісно співпрацюємо з міжнародними інституціями, щоб гарантувати: Україна матиме фінансові ресурси й підтримку, яких вона потребує», – відзначив американський віце-президент.

«Ви – надзвичайний народ, хоробрий і відважний, і ви продемонстрували це ще раз усьому світові. За рахунок вашої хоробрості та жертв Україна отримала шанс фундаментально змінити свою історію на краще. Я хочу звернутися до всіх українців: використовуйте цей момент і розбудуйте ту демократію, на яку ви заслуговуєте для того, щоб ваша країна рухалася вперед!», – патетично закінчив Байден.

В свою чергу, президент Петро Порошенко назвав віце-президента США Джозефа Байдена «добрим другом» України. Він розповів журналістам про те, що обговорив з американським гостем кілька важливих стратегічних напрямків розвитку країни на найближчий час. «Ми дуже вдячні США за продовження співпраці в оборонній сфері. Це допомагає нам реалізувати позиції щодо захисту України. Під час зустрічі ми обговорили питання в галузі енергетики, кризової координації в разі, якщо ситуація в галузі поставок газу Росією буде під знаком запитання», – підкреслив Петро Порошенко. Він зазначив також, що обговорив з Джозефом Байденем прийнятний формат і шлях деескалації ситуації на Сході України. На думку Петра Порошенка, «сторони

дійшли повної згоди», що «прийнятним і базовим форматом є Мінські домовленості. Для його виконання необхідно термінове призупинення вогню, створення буферної зони, перекриття кордонів і виведення іноземних підрозділів військової та броньованої техніки». Президент України зазначив також, що після виконання цих умов, офіційний Київ зможе почати «політичний процес переговорів» щодо встановлення «українського законодавства на території Донецької та Луганської областей».

Однак термін «женивський формат» для міжнародних переговорів щодо врегулювання конфлікту на Сході України, який передбачає залучення до них США, так і не пролунав ані з вуст українського президента, ані з вуст американського віце-президента. Обидва воліли посилатися на «мінський формат» як найбільш прийнятний.

Після візиту до Києва Джо Байден вирушив до Туреччини, де взяв участь у самміті Атлантичної Ради в Стамбулі. Він закликав Європу продовжувати диверсифікацію імпорту енергоносіїв, щоб знизити залежність від Росії. За словами Байдена, діяти потрібно негайно. Росія, яка використовує поставки енергоносіїв як форму політичної зброї проти сусідів, повинна відчувати, що світ без неї обійдеться, а от вона без світу – ні. «Те, що відбувається в Україні, лише підкреслює терміновість цієї справи», – заявив віце-президент США.

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

В УКРАЇНІ

П'ЯТЬ ПАРТІЙ ПІДПИСАЛИ УГОДУ ПРО СТВОРЕННЯ КОАЛІЦІЇ

Представники «Блоку Петра Порошенка», «Народного фронту», «Самопоміч», Радикальної партії Олега Ляшка та «Батьківщини» підписали текст коаліційної угоди.

Про це повідомили представники політичних сил біля будівлі парламенту.

Коаліційні переговори завершилися після 1-ї години по полудні у п'ятницю, 21 листопада.

«Ми парафували коаліційну угоду. Тут є підписи представників п'яти політичних сил, які працювали над її текстом», – сказала представниця «Самопоміч» Оксана Сироїд.

Консультації про створення коаліції розпочалися наступного тижня після виборів, які відбулися 26 жовтня. Спершу в них брали участь представники «Блоку Петра Порошенка», «Народного фронту» та «Самопоміч», а згодом приєдналися майбутні депутати від Радикальної партії Олега Ляшка та партії Юлії Тимошенко «Батьківщина».

Тепер, після створення коаліції, найнагальнішим завданням влади є сформування уряду.

НАТО ФІКСУЄ ПЕРЕСУВАННЯ РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬК НА ДОНБАСІ

НАТО фіксує пересування російських військ та техніки у напрямку встановленої лінії перемир'я на Донбасі. Про це 24 листопада заявив новий генеральний секретар альянсу Енс Столтенберг.

«Ми бачимо нарощування військ, ми бачимо пересування військових, обладнання, танків, артилерії, а також входження військових літаків у повітряний простір України. Також ми бачимо рух військ уздовж лінії, яка, як очікувалося, мала стати лінією припинення вогню. Також

ми бачимо рух військ на захід через кордони України», – зазначив Столтенберг.

У Раді національної безпеки й оборони України тим часом заявили, що Росія відновила артилерійські обстріли української території.

За даними ООН, за час оголошення перемир'я, станом на 18 листопада, на Донбасі загинуло 957 осіб.

БОЙОВИКИ ВИКОРИСТОВУЮТЬ МИРНЕ НАСЕЛЕННЯ ЯК «ЖИВИЙ ЩИТ»

Поросійські бойовики, яких озброїла Росія, використовують мирних людей як «живий щит» і застосовують зброю в напрямку населених пунктів Донбасу. Про це 25 листопада заявив прес-центр АТО.

«Члени бандформувань та російські найманці уперто ігнорують безпеку цивільного населення зони проведення антитерористичної операції. Бойовики самопроголошених республік та їхні російські поплічники продовжують тактику використання «живого щита» для досягнення власних цілей», – йдеться в повідомленні.

«Обстріли постів сил АТО здійснюються з позицій, облаштованих посеред житлових кварталів населених пунктів які перебувають під контролем незаконних озброєних формувань», – заявляє прес-центр АТО.

За його даними, в одному із секторів, який контролюється українськими військами, «незаконні озброєні формування інтенсивно застосовували реактивні системи залпового вогню, міномети та артилерію у напрямках населених пунктів: Малоорлівка, Могила-гостра, Майорськ, Нікішене, Кримське, Шуми, Єнакієво». «Одне лише Дебальцево було обстріляно бойовиками 10 разів», – наголошує прес-центр АТО.

КРИМСЬКИХ ТАТАР ВИТІСНЯЮТЬ ЗА МЕЖІ ПІВОСТРОВА

Окупація Криму Росією принесла на півострів явища,

які кваліфікуються як злочини проти людяності – проти корінного кримськотатарського народу окупаційною владою розгорнуто тотальний наступ з метою його фізичного витіснення за межі історичної батьківщини. Про це у своєму зверненні з нагоди Дня прав людини, який відзначатиметься 10 грудня, заявив лідер Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров.

«Окупація Криму Російською Федерацією принесла на кримську землю страхітливий соціальний явища, що кваліфікуються міжнародним правом як злочини проти людяності: викрадення і вбивства людей, масові й незаконні обшуки, арешти, судові переслідування й репресії за національною, релігійною та політичною ознаками», – заявив лідер Меджлісу.

«Початок реалізації такої політики покладено заборонами на в'їзд до Криму Мустафі Джемілеву мені та Ісмету Юкселю», – зазначив він. «Згідно з нормами міжнародного права, на Російську Федерацію покладається повна відповідальність за злочини проти прав людини, що здійснюються на всій території окупованого Криму», – додав Чубаров.

ДАЛЯ ГРІБАУСКАЙТЕ: «МИ НІКОЛИ НІКОМУ НЕ ДАМО ОКУПУВАТИ СЕБЕ ЗНОВУ»

Литва вже ніколи й нікому не дозволить окупувати себе знову, заявила президент Литви Даля Грібаускайте, прибувши 24 листопада до Києва для участі у засіданні Ради президентів Литви та України.

«Ми вже пройшли точку неповернення. Ми увійшли до всіх спільнот наших західних союзників – НАТО, ЄС. І ми готові захищати себе, так само як присвячують своє життя захисту своєї Вітчизни громадяни України», – сказала вона. «Так, є країна, яка здатна переступити через будь-який міжнародний закон, брутальна та агресивна, яка має всі ознаки терористичної держави. Але ми не боїмося її, ми знаємо цього сусіда. Ми жили під його окупацією півстоліття, але ми ніколи і нізачо не дамо нікому нас окупувати знову», – наголосила Грібаускайте.

Вона зауважила, що провокації Росії відбуваються не лише проти балтійських країн, і вони лише «ширше відкривають очі» західним державам.

«Остання зустріч G-20 засвідчила, що всім вже вистачило порції брехні, і що ніхто не вірить більше жодному слову з вуст кремлівських лідерів», – сказала президент Литви.

Вона також висловила переконання в тому, що Росія не спробує піти на держави Балтії, оскільки вони є членами НАТО.

ДЖОН ТЕФТ: «МОСКВА НЕ ВИКОНУЄ МІНСЬКІ ДОМОВЛЕНOSTІ»

Позиція Вашингтона, як та-кож Берліна, Лондона й Парижа полягає в тому, що президент України Петро Порошенко виконав багато з обіцяного, а з російського боку є ще багато прогалин у виконанні Мінських домовленостей. Про це заявив новий посол США в Росії Джон Тефт, який до цієї посади працював послом США в Україні, в оприлюдненому 23 листопада інтерв'ю.

Посол нагадав у першому інтерв'ю на новій посаді, яке він дав російському щоденникові «Коммерсант», що президенти України й Росії домовилися про 12 кроків для виходу з кризи на Сході України, але частина з них і досі не реалізована.

Тефт додав, що домовленість має бути виконана повністю, і в цьому США єдині з європейськими колегами – так він відповів на запитання, чи правда, що санкції проти Росії можуть бути переглянуті тільки в разі виконання всіх вимог домовленості.

На запитання з приводу заяв Росії, що там хочуть «гарантій невступу України до НАТО», посол наголосив, що США, як і раніше, твердо дотримуються принципу: країни мають суверенне право обирати, в які політичні, економічні чи військові союзи їм входити, і інші країни не можуть накласти вето на це право.

УКРАЇНА ТІЛЬКИ ЗА ЖОВТЕНЬ ВТРАТИЛА ТРЕТИНУ ЗОЛОТОВАЛЮТНИХ РЕЗЕРВІВ

За даними Міжнародного валютного фонду (МВФ), у жовтні золотовалютні резерви України скоротилися на 14 тонн золота. Україна, на думку експертів МВФ, перебуває на межі банкрутства, тому Нацбанк країни продає золотовалютні резерви.

Існує кілька факторів, які призвели до критичного стану укра-

їнської економіки. Одним з них є війна на Сході України з про-російськими бойовиками. Крім того, Україна заборгувала Росії за постачання природного газу. Також гривня впала цього року більш як на 80% стосовно долара. За даними МВФ, країна продала більше третини своїх золотовалютних резервів минулого місяця. У кінці жовтня в країні було 26 тонн золота, що на 14 тонн менше, ніж у вересні.

В нинішніх кризових умовах Україні залишається лише сподіватися на те, що Захід не залишить її напризволяще в нинішню скрутну добу. Україна зможе вижити економічно після втрати промислових зон і природних ресурсів у східній частині країни тільки за умови масштабної фінансової допомоги з боку Заходу.

ТРИЗУБ ПАМ'ЯТІ З РОСІЙСЬКОГО «ГРАДУ»

Представники Національного преєстру рекордів зафіксували найменшу копію українського тризуба, зроблену вручну. Герб виготовили з уламків снарядів російської установки «Град», які волонтери привезли із зони АТО.

Міні-тризуб завширшки усього один сантиметр вісім міліметрів, а заввишки – трохи більше сантиметра. Близько півгодини витратили ковалі на його виготовлення. Найскладніше, пояснюють, було працювати саме з матеріалом – він не просто піддавався обробці.

Майстри кажуть, що погодилися на такий експеримент, щоб вшанувати пам'ять свого товариша – коваля Петра Федоряка, який влітку загинув за Україну в бою під Шахтарськом на Донеччині.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

ГОЛОД-33

У Києві та інших містах України й всього світу в суботу, 22 листопада, вшанували пам'ять жертв Голодомору. На території Національного музею «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні» в Києві відбувся жалобний мітинг. По всій Україні було приспущено державні прапори України, а коли стемніло, багато людей взяли участь у традиційній акції «Запали свічку пам'яті», поставивши запалену свічку у вікні на знак скорботи за українцями, які загинули від голоду в страхотливіх 1932-1933 роках. Президент України Петро Порошенко, звертаючись на жалобному мітингу до українців, зокрема, сказав:

– Пресвяті отці, вельмишановні співвітчизники, дорогі українці!

Сьогодні по всій Україні, в кожному її куточку і в десятках країн світу ми схилиємо голови в пам'ять перед мільйонами жертв Голодомору 1932-1933 років. Перед малими дітьми, ангельське життя яких було перервано і позбавлено майбутнього. Перед мамами, які робили все можливе для того, щоб захистити свої родини, своїх дітей, і не змогли цього зробити. Перед людьми старшого віку, які є носіями української мудрості, духу, пам'яті і моралі. Перед сповненими сил і надій хліборобами, які вирощували хліб і здатні були прогодувати декілька Україн і були пограбовані. Перед розстріляним Відродженням: українськими митцями, письменниками, поетами, вченими, більшість яких було знищено голодом 1932-33-го років.

Пом'янемо усіх: наших дідів і прадідів, членів наших родин, бо в Україні майже немає сім'ї, яка не постраждала б від Голодомору, і невідомих нам наших невинно убієнних братів і сестер, що упокоїлись в українській землі. Ми й досі чуємо їхні голоси, стогони і молитви, які лунуть з минулого. Ми обіцяємо вам: Не забудемо! Не зрадимо! Не простимо!

Польський експерт з кримінального законодавства Рафал Лемкін першим сформулював і обґрунтував термін «геноцид» – на чотири роки раніше, ніж це зробила ООН. Ще в 1953-му році він переконливо довів, що Голодомор в Україні – класичний приклад геноциду.

Парламенти десятків країн світу теж класифікували Голодомор як геноцид. В 2006 році, нарешті, очевидне визнала й Верховна Рада України. Мій голос також був серед депутатів, які голосували тоді за цей історичний закон. Я пишаюся цим. Я мав честь голосувати за цей історичний закон.

Але головне, що саме як геноцид Голодомор, нарешті, закарбувався в нашої історичній пам'яті. Згідно з найсвіжішими соціологічними дослідженнями, три чверті українців твердо переконані, що Голодомор був саме

Схоже, духовні нащадки Сталіна-Кагановича-Постішева не розчинилися в мороці історії. Вони правлять кривавий бал на тимчасово захоплених землях так званих «ЛНР» і «ДНР». Вони повторюють там злочинний експеримент часів Голодомору, позбавляючи мирних людей продуктів харчування.

На думку спадають й інші моторошні аналогії. Керівництво Радянського Союзу відхиляло у часи Голодомору будь-яку допомогу голодуючим в Україні. А коли галичани пускали

Петро Порошенко з дружиною, Арсеній Яценюк та Віталій Кличко йдуть до Меморіалу пам'яті жертв голодоморів в Україні, щоб вшанувати пам'ять мільйонів замордованих штучним голодом у 1932-1933 роках

НЕ ЗАБУДЕМО! ЗРАДИМО! ПРОСТИМО!

геноцидом українського народу, а кількість тих, хто не визнає геноциду, дуже швидко зменшується. Бо факти – річ уперта.

Давайте подумаємо. Для чого був потрібен геноцид? Відповідь очевидна. Той же Лемкін казав: «Українець, попри залежність від Москви, відмовлявся від колективізації, приймаючи радше депортацію, або навіть смерть... Саме селяни були хранителями традицій національного духу України. І зброя, яку застосовували проти них, є, мабуть, найстрашнішою – виморювання голодом».

Як влучно визначив Джеймс Мейс, ще один видатний дослідник Голодомору, Сталін прагнув «вигубити українське селянство, українську інтелігенцію, українську мову, український дух, українську культуру й українську історію, знищити Україну як таку».

Сьогодні, вже маючи за плечима досвід Вітчизняної війни 2014-го року за нашу незалежність, з ворогом, який вдерся на нашу землю, ми інакше дивимось і на події 1932–33 років. То теж була так само справжня – і так само неоголошена! – війна проти України.

Війна в 1932–33 роках велася за всіма імперськими правилами колоніальних операцій, з використанням проти неозброєних селян як компартійних спецзагонів, так і внутрішніх військ. УРСР було заблоковано спецвійськами ОГПУ, а населення голодуючих районів нещадно винищувалося голодом.

Більшовицька пропаганда побила всі рекорди брехні та людононенависництва, виправдовуючи злочини режиму проти селянства. Чого варте було одне рішення Луганського міськкому КП(б)У про «неприпустимість витрачання хліба на громадське харчування в ідальнях колгоспів»?!

своїм братам-українцям плоти з харчами по Збручу й Бугу, радянські прикордонники стріляли в людей, котрі намагалися дістати рятівну їжу. Сьогодні, коли на окупованих територіях Донбасу починаються голодні бунти, бойовики стріляють в автомобілі з українською гуманітарною допомогою.

За два роки більшовицького геноциду Україна втратила, за різними оцінками, від 4 до 10 мільйонів безневинно закатованих громадян. Тільки вдумайтесь! Число жертв у сталінській війні проти українців перевищило загальну кількість жертв Першої світової війни у всіх країнах, які брали в ній участь!

«Чверть всього сільського населення, чоловіки, жінки й діти померли або вже були при смерті. Решта людей були настільки виснажені, що навіть не мали сили поховати тіла своїх близьких та сусідів», – писав Роберт Конквест. Це – один з найвідоміших дослідників Голодомору, автор знаменитої книги «Жива скорботи».

Головний чинник таких катастрофічних втрат нашого народу – відсутність національної держави та національних Збройних Сил, які здатні захистити власний народ.

Україна була найбільшою з європейських країн, котрі не здобули незалежності в період між двома світовими війнами або втратили її. Голодомор як геноцид вкарбувався у генетичний код нації, став часткою нашої історичної свідомості.

Сьогодні повсюди – в селах і містах – голосять жалобні дзвони в пам'ять жертв Голодомору. Запалюються свічки. Я впевнений, що кожен з нас, українців, по всьому світу сьогодні має запалити свічку і виставити її на вікно в пам'ять жертв Голодомору.

І цей вічний вогонь гартує нашу волю до перемоги, яка обов'язково буде.

Пам'ять про національні трагедії, темні часи та лихоліття єднає нас, гуртує, робить сильнішими та мудрішими. Завдяки цій силі й мудрості місяць тому український народ виніс справедливий вирок малоросійському уламку Комуністичної партії Радянського Союзу. Вперше майже за сто років в українському парламенті не буде комуністів – цієї п'ятої колони, яка повністю розділяє відповідальність за геноцид українського народу.

До речі, мало хто вже пам'ятає, що перший з'їзд КП(б)У відбувся не в Україні. Тепер ця партія, яка так і не розкалася у злочинах проти народу, – на смітнику історії.

В Україні ніколи б не сталося такої трагедії, як Голодомор, якби ми були незалежною, демократичною державою. Такі лиха, як геноцид – це риса лише диктаторських, тоталітарних режимів. В Україні, своїй державі, яка йде європейським шляхом, геноцид не повториться ніколи.

Голодомору передували тисячі повстань проти колгоспного рабства. В них брали участь сотні тисяч, мільйони українців. Чому ж така величезна армія не перемогла більшовизм? Розрізненість! Недовіра! Брак єдності!

Сьогодні ворог знову намагається роз'єднати нас, пересварити, посіяти поміж нас розбрат та ворожнечу. Сьогодні нам, як ніколи, потрібна єдність. Я вірю, що ми здатні вивчити уроки історії. Хай не сподіваються знову підкорити Україну – ми стали сильними, ми стали мудримі, і ми дамо відсіч. Ніколи не здамося! Ніколи не припинимо боротьби! Слава Україні! – такими словами закінчив свою промову Петро Порошенко.

Панахиди пам'яті, траурні богослуження відбулися по всьому світу, скрізь, де жи-

вуть і діють українці – в Чехії й Польщі, Угорщині й Німеччині, Італії й Португалії, Австралії й Аргентині... Зокрема, в Соборі Паризької Богоматері у Парижі 23 листопада відбулась поминальна літургія. На ній молилися за жертв Голодомору, героїв Небесної Сотні та загиблих на Сході України. Єпископ Паризької єпархії УГКЦ, владика Борис Гудзяк прочитав проповідь французькою мовою, бо до собору прийшло багато парижан, в якій були й такі слова: «Голодомор і радянський терор посіяв страх. Страх перед владою, що забирає останній шматок хліба. Страх перед сусідами й знайомими, які можуть виявитися агентами КДБ. Страх, що через необережне слово або чийсь вигадку можна отримати розстріл або заслання на Сибір. Страх передавати дітям віру в Бога, бо духовна практика, життя церков – православних, католиків, протестантів, юдеїв і мусульман – режим жорстко переслідував. Страх перед собою – перед тим, у що може голод перетворити людину. Сьогодні ми згадуємо Голодомор не заради смерті, а заради життя. Нашого життя, життя наших нащадків. Безумство мучителів і жорстокість катів не може переkreслити потоки життя і життєдайності, які впливають з нашої історії. Сьогодні ми є. Навіть після Голодомору. Навіть після комунізму. Навіть після російської агресії. Пам'ять про Голодомор, про Майдан, про сучасні виклики нас об'єднує. Ця єдність стає таїнственною, пасхальною, переходом від хреста до Воскресіння. Парадоксально, але сьогодні Голодомор дає нам єдність і життя. Майдан дає нам життя. Мужність на сході, якими б страшними, болісними і безглуздими не видавалися б втрати, є заради життя, заради Воскресіння».

ПАМ'ЯТЬ

З особливими словами співчуття й пошани промовці звернулися до людей, які пережили трагедію 1933-го й вижили. Цього року, як і багато попередніх, в катедрі Святого Патрика були присутні Надія й Олександр Северини – свідки цієї страхотливої біді. Ще минулого року разом з ними стояв і Тихін Липовий, який пережив трагедію в своєму рідному селі Носачів на Черкащині. Але роки беруть своє – пан Липовий нині перебуває в шпиталі. А багато інших свідків того лиха вже пішли з цього жорстокого світу у благословенні Божі засвіти.

Глава Української православної церкви в США митрополит Антоній, завершуючи поминальну Службу Божу, підкреслив, що для українців Америки Голодомор – це рана, яка завжди залишиться

Правнуки того покоління українців, яке пережило Голодомор. Їм нести естафету пам'яті про велику українську трагедію далі

Скорботна панахида розпочалася з ходи пам'яті: діти шкіл українознавства Великого Нью-Йорка й очевидці, які пережили трагедію й вижили в ній, несли крізь увесь храм хліб, колоски, вінки, свічки й поклали їх перед вівтарем, подібно до того, як поклали свої життя на вівтар життя майбутніх поколінь українців мільйони невинно убієнних жертв страхотливого Голодомору, який за різними підрахунками забрав від 7 до 10 мільйонів життів українських хліборобів, вся провина яких полягала лише в тому, що народилися вони українцями. Божевільні плани Сталіна та його кліки не збіглися з віками усталеним способом життя українських селян, і тоді тиран вирішив провчити «халлов», які не хотіли йти до колгоспів, штучно зорганізованим масовим голодом.

Після поминальної Служби Божої, яку провели архієпископ УПЦ США Антоній, єпископ Стемфордський УКЦ Павло Хомницький разом зі священниками Православної та Католицької українських церков, виступили президент Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Тамара Олексій, Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, Постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв.

Радник постійного представництва США при ООН Вільям Поп зачитав офіційне звернення від Білого дому з нагоди 81-ї річниці Голодомору в Україні, в якому, зокрема, наголошується, що американці сьогодні приєднуються до українців всього світу, в тому числі багатьох українських американців, щоб вшанувати пам'ять мільйонів людей, померлих від голоду внаслідок варварської політики сталінського режиму в СРСР у 1932-1933 роках. «Голодомор, тобто смерть від голоду, залишається одним із найсерйозніших злочинів минулого століття та є особливо трагічною главою в історії України», – підкреслюється в заяві. «Згадуючи цю страхотливу трагедію, ми також віддаємо належне витривалості, мужності та силі духу народу України – якостям, на які українці продовжують спиратися сьогодні перед обличчям великої біді та прагнуть побудувати більш процвітаючу, безпечну та демократичну державу», – йдеться у зверненні Білого дому до українців. У панахиді пам'яті взяли участь також лідери грузинської та кримсько-татарської громад США.

НЕСКОРЕНІ В 33-МУ...

Минулої суботи, 22 листопада, до 81-ї річниці штучного Голодомору-геноциду в Україні, українці Великого Нью-Йорка вшанували пам'ять про мільйони невинно убієнних штучним голодом жертв панахидою скорботи в катедральному соборі Святого Патрика

Свідки Великого голоду Надія та Олександр Северини

Митрополит Антоній, єпископ Павло Хомницький та інші представники духовенства, які відправили в суботу, 22 листопада, жалобну панахиду пам'яті

За традицією, скорботну панахиду завершує траурним «Вічная пам'ять...» ушлявлений хор «Думка» під диригуванням Василя Гречинського

незагойною на тілі нашого народу. «Масштаби цієї трагедії надзвичайно великі і її «плоди» ми ще пожинатимемо століттями. Нехай скорботний день, в який ми згадуємо цю страшну трагедію ми-

нулого століття, завжди буде для нас днем нашого особистого молитовного спогаду за всіх жертв Голодомору. В цей день пам'яті жертв Великого голоду запалімо, кожен з нас, свічку за наших заму-

чених співвітчизників і піднесімо всі разом наші щирі молитви до Господа, щоб Він упокоїв їх у своєму Небесному Царстві, прости́в їм їхні гріхи, а нам подав Своє благословення, зберіг і зміцнив не-

залежність нашої України, яку ще й нині боголюбивий український народ дорогою ціною відстоює й захищає...»

Владика Антоній також подякував організаторам та учасникам панахиди, священникам, які взяли участь у богослуженні й кардиналові Тімоті Долану, архієпископу Нью-Йорка, настоятелю собору Святого Патрика, який багато років поспіль кожного листопада розчиняє двері цього величного храму, щоб українська громада могла помолитися за душі своїх сестер і братів, замордованих штучним голодом 1932-1933 років. Скорботну панахиду супроводжував і завершив під акомпанемент величного органу нью-йоркський хор «Думка» під диригуванням Василя Гречинського.

А ввечері в домівках багатьох українців Америки запалали поминальні свічки – в пам'ять про мільйони невинно убієнних, спогад про яких відлунує сьогодні і щемним боєм, і нагадуванням про те, що доки на світі живуть диктатори й тирані, 1933-й може повторитися...

Вл. інф.

Фото Ірен Р. Савіано
з сайту www.uocfusa.org

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

президенти – і демократи, і республіканці. І ці нові заходи допоможуть зробити нашу імміграційну систему чеснішою і справедливішою».

По-перше, як заявив президент, він домагатиметься надання додаткових ресурсів для прикордонних служб та правоохоронних органів, щоб вони могли поставити заслін незаконному перетину кордону і видворенню з країни порушників прикордонного режиму.

По-друге, Обама пообіцяв надати переваги для іммігрантів, які мають високу кваліфікацію, освіту і досвід ведення бізнесу, що має сприяти розвитку американської економіки.

перебуватимуть у рамках поновлення глави держави. При цьому, додав президент, він, як і раніше, має намір працювати разом з представниками обох партій заради досягнення спільної мети – ухвалення закону, який дозволить провести всеосяжну імміграційну реформу в ім'я майбутнього американців.

У стані республіканців виступ Обама на тему імміграційної реформи мав ефект бомби, що вибухнула. Спікер Палати представників американського Конгресу Джон Бейнер вже на другий день після виступу Обама звинуватив його в «саботажі міжпартійних зусиль» в

Барак Обама виголошує свій план розв'язання імміграційної проблеми в США

Увечері минулого четверга, 20 листопада, президент США Барак Обама виступив з телезверненням до країни і запропонував свій план імміграційної реформи. На початку своєї промови глава Білого дому відзначив, що американська нація за більш ніж 200-річну історію створювалася як нація іммігрантів. В цьому, за словами президента, завжди була її перевага, і це сформувало її динамічний і підприємливий характер.

«Проте зараз наша імміграційна система зруйнована, – сказав президент. – І це відомо кожному». Це, за твердженням Обама, пов'язано, зокрема, з тим, що багато американських підприємців використовують дешеву й незаконну працю нелегальних іммігрантів, а ті, в свою чергу, не бачать для себе та своїх сімей іншого виходу, ніж залишатися в тіні. Так, за словами президента, тривало десятиліттями, і десятиліттями ж не робилося нічого кардинального, щоб змінити ситуацію.

Разом з тим, заявив президент, нові технології сьогодні дозволяють якісніше забезпечувати прикордонний контроль і, перш за все, на південних рубежах Сполучених Штатів. Тому тільки за останні 6 років кількість незаконних випадків переходу кордону скоротилася більш ніж наполовину. І цей рівень порушень кордону став найнижчим, починаючи з 1970-х років.

На жаль, зазначив президент, безрезультатними залишилися спроби домогтися міжпартійного компромісу в Конгресі, щоб провести законопроект, який дозволив би багатьом іммігрантам отримати офіційний статус: платити податки, законно працювати, а значить, робити більший внесок у розвиток американської економіки.

«І тепер я, як і раніше, вважаю, що кращий спосіб розв'язати цю проблему полягає в спільній роботі, щоб ухвалити закон, який відповідав би здоровому глузду, – зазначив президент. – Але поки цього не сталося, є заходи, до яких, як президент, я маю законне право вдаватися. Подібні рішення вже приймали до мене

НЕЛЕГАЛИ: ПІТЬМА ЧИ СВІТЛО В КІНЦІ ТУНЕЛЮ?

Сьогодні в Америці налічується більше 13 мільйонів нелегальних іммігрантів

По-третє, запевнив американський лідер, буде ухвалено рішення з приводу статусу мільйонів нелегальних іммігрантів, які вже живуть у США. Як сказав Обама, буде проведено чіткий вододіл між тими, хто наполегливо працює на благо країни і готовий дотримуватися її норм і правил, і тими, хто веде злочинний спосіб життя. При цьому йдеться не про автоматичне надання громадянства, а про звільнення від загрози депортації для тих, хто працює на благо країни, і чий діти виросли тут і стали американцями.

«Я знаю, що деякі з критиків цих дій називають це амністією, – зазначив Обама. – Але це не так. Амністією є імміграційна система, яку ми маємо сьогодні, коли мільйони людей, що живуть тут, не платять податків або не живуть за загальноприйнятими нормами, в той час як політики використовують цю проблему, щоб залякати людей і отримувати голоси на виборах».

Обама зазначив, що всі дії, які він має намір вжити, носитимуть законний характер і

розв'язанні туго затягнутого імміграційного вузла, а деякі явні «яструби» з Республіканської партії закликали до «хрестового походу» проти Барака Обама, який, на їхню думку, «нищить велику Америку».

Вони вважають, що рішення Обама, яким легалізуються відразу 5 мільйонів так званих нелегалів, ставить не меті не турботу про долю нещасних іммігрантів та їхніх дітей, а прагне повністю змінити політичну систему в Америці за рахунок мільйонного припливу виборців з числа узаконених нелегалів, які неодмінно голосуватимуть за демократів, пам'ятаючи, що саме вони дали їм та їхнім дітям можливість жити й працювати в благополучній Америці.

Республіканці резонно вважають, що час, коли наплив іммігрантів до Америки був благом, давно минув. Сьогодні – це страхітлива обуза, яка багатопудовими гірками висить на ногах американського народу. Мільйони шукачів кращої долі з малорозвинутих країн не вміють ані писати, ані читати не тільки по-англійськи, а навіть

своєю рідною мовою. Всі вони потребуватимуть соціальної допомоги, якої вже сьогодні на всіх не вистачає. Де брати гроші на так звані фуд-стемпи для них (картки на безкоштовне придбання харчів), грошову соціальну допомогу, медичне забезпечення? На всі ці запитання Обама не дає відповідей. Так само як і не наводить цифри, в які обійшлася Америці еміграція з колишнього Радянського Союзу, коли тільки на підтримку літніх іммігрантів було викинуто мільярди доларів.

Окрім того, переконують республіканці, інфраструктура Америки явно застаріла і не може витримати такого напливу людей. Той, хто в цьому сумнівається, каже Джон Бейнер, нехай проїде гайвеєм поблизу Лос-Анджелеса, де зосереджена величезна кількість іммігрантів з Мексики. Лукавить Обама й тоді, коли стверджує, що виїдці з Мексики в майбутньому стануть лікарями, вчителями і вченими. Дослідження, проведені суспільствознавцями, показують, що емігранти з Мексики та інших країн Латинської

Америци (а це лівова частка всіх нелегальних іммігрантів) стають або малокваліфікованими працівниками чи обслуговуючим персоналом, або взагалі обирають злочинний шлях виживання в Америці. Варто відвідати будь-яку з тюрем Америки, щоб в цьому пересвідчитися.

Але головний закид Обама в його планах легалізувати 5-мільйонну армію нелегалів (усього їх більше 13 мільйонів!) полягає навіть не в цьому. Республіканці обурюються, що президент – гарант прав і законності – виступає фактично за амністією тих, хто порушив закон – негально проник до США й залишився тут на довгі роки. Як правило, всі ці роки він не платив податків, а тільки користувався Америкою. Багато з них правдами й неправдами отримали грін-карти й починають вимагати від суспільства пенсій і пільгових помешкань, не зробивши для цієї країни абсолютно нічого і нічого. А тим часом законотворчість імигранти роками й десятиліттями чекають, коли їм дозволять в'їхати в країну. То де ж справедливість? – запитують республіканці і вони мають рацію.

Тим часом, пристрасті накаляються. Представники Республіканської партії, яка нині має більшість в обидвох палатах американського Конгресу, заявили, що їхня політична сила протистоятиме будь-якій спробі Білого дому провести імміграційну реформу, ігноруючи Конгрес. Окрім того, за видання президентських указів в обхід Конгресу стосовно імміграційних справ вони пригрозили американському президентові не тільки позовом до суду, а й імпічментом. За словами конгресмена-республіканця Джо Бартон, імпічмент буде розглянуто навіть якщо для цього знадобиться підтримка двох третин сенаторів. Як відомо, серед демократів також є противники бачення розв'язання імміграційної проблеми в США по-обаівськи.

Фото Reuters

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА
ЗАПРОПОНУВАВ НА
ПОСАДУ МАЙБУТНЬОГО
ПРЕЗИДЕНТА ГІЛЛАРІ
КЛІНТОН

Президент США Барак Обама вважає, що з колишнього державного секретаря країни Гіллари Клінтон вийшов би «чудовий президент». Про це він заявив 23 листопада в інтерв'ю телеканалу ABC.

За словами Обами, він регулярно спілкується з Гіллари Клінтон і вважає її своїм другом. «Вона не в усьому погоджується зі мною. Але, як ви знаєте, якщо висуваєш свою кандидатуру на посаду президента, можна відстоювати свої власні позиції», – сказав президент.

Обама також наголосив, що він дуже зацікавлений у тому, щоб наступним президентом США став представник Демократичної партії. «Так що я збираюся зробити все від мене залежне, щоб бути впевненим в успіху кандидата від демократів», – сказав він.

Президент, однак, припустив, що його роль у наступній виборчій кампанії не матиме великого впливу. «Я вважаю, американський народ вже хоче відчувти запах нового автомобіля. Не з таким великим пробігом, як у мене», – додав Б.Обама.

Як відомо, на останніх виборах до Конгресу демократи зазнали поразки, а сама Гіллари Клінтон ще не заявляла, що балотуватиметься в президенти в 2016 році, коли їй виповниться 69 років.

ПРЕЗИДЕНТ РОЗШИРИВ
ПОВНОВАЖЕННЯ
ВІЙСЬКОВИКІВ США
В АФГАНІСТАНІ

Газета The New York Times повідомила, що Барак Обама підписав указ про продовження терміну перебування американських військовиків в Афганістані ще на рік. В опублікованій 21 листопада статті стверджується, що наказ «забезпечить повноваженнями» американські війська і «дозволить їм безпосередньо брати участь в боях, щонайменше, ще один рік в цій спустошеній війною країні». Обама раніше заявляв, що американські

військові в 2015 році не братимуть участі в бойових діях в Афганістані. За словами американського президента, 9 800 військовиків США, які залишилися в Афганістані, повинні були лише тренувати афганських військових і займатися розвідувальною діяльністю в пошуках бойовиків Аль-Каїди.

Однак, як стверджує The New York Times, останніми тижнями, після зустрічей зі своїми радниками з національної безпеки в Білому домі, президент США ухвалив рішення про розширення повноважень американських військових. Газета також пише, що указ президента Обами санкціонує авіаудари «за певних обставин» для підтримки операцій афганських військових. Указ також дозволить американським військовикам «інколи супроводжувати» афганських колег в операціях проти Талібану.

МІНІСТР ОБОРОНИ США
ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Президент США Барак Обама прийняв 24 листопада відставку 68-річного міністра оборони США Чака Гейгела. Про це повідомила прес-служба Пентагону.

Вірогідною причиною відставки називають недостатню вправність Гейгела в боротьбі з так званою «Ісламською державою Іраку й Леванту» (ІДІЛ), бойовики якої діють в Сирії та Іраку.

Втім, Ч. Гейгел залишатиметься на посаді міністра до тих пір, доки не буде названо його наступника. Газета «Нью-Йорк Таймс» називає трьох можливих претендентів на посаду міністра оборони. Це колишній заступник глави Пентагону Мішель Флурной, колишній перший заступник міністра оборони Ештон Картер та сенатор-демократ Джек Рід.

Відставка міністра оборони продемонструвала, що Білий дім вельми реагує на критику, що торкається боротьби з ІДІЛ. Республіканець Чак Гейгел обіймав в адміністрації демократа Барака Обами посаду шефа Пентагону з 27 лютого минулого року. Він відзначався незалежністю суджень, чесністю й прямою.

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ
ПОЧАЛИ ПОСТАЧАТИ
В УКРАЇНУ РАДАРИ

США розпочали постачання в Україну радарних систем, призначених для боротьби з мінометами противника. Відповідну заяву оприлюднив 22 листопада речник Пентагону, полковник Стів Воррен, якого цитує офіційний сайт Пентагону.

Наразі військове відомство США поставило три легких системи з протидії мінометному вогню.

Це – перша партія з 20 таких систем, що мають бути надані Україні, зазначив Воррен. Постачання інших здійснюватимуться протягом найближчих тижнів. «Українські збройні сили самостійно визначатимуть, як, коли і де вони використовуватимуть надані системи», – йдеться в повідомленні.

Радарна система ідентифікує гарматні постріли та розраховує координати, звідки противник здійснив постріл, даючи можливість для відповіді. Радарні системи надані Україні безкоштовно, в рамках пакету допомоги від США обсягом 118 мільйонів доларів.

Ці кошти уряд США виділив на обладнання та навчання збройних сил України, щоб допомогти їм краще контролювати й охороняти кордони. Також ця допомога передбачає надання бронешитів, шоломів, транспортних засобів, приладів нічного бачення і тепловізорів, важкої інженерної техніки, нових рацій, патрульних катерів, пайків, наметів, уніформи та інструментів для першої медичної допомоги.

ЧИ ГОТОВА АМЕРИКА
ДО ЯДЕРНОЇ ВІЙНИ
З РОСІЄЮ?

Як реагуватимуть Сполучені Штати, якщо Росія використає тактичну ядерну зброю проти одного зі своїх сусідів? Чи готові вони до Третьої світової війни? Ці запитання на сторінках видання «Форбс» ставить американський експерт з питань ядерної енергетики Джеймс Конка. Він висловлює сумнів, що США готові відповісти на загрозу через несерйозне ставлення американського уряду до підтримання свого ядерного арсеналу.

За словами експерта, на сьогоднішній російська тактична ядерна зброя є кращою за американську та натівську разом узяті. Як доказ цього, Джеймс Конка наводить звіт Державного департаменту США, опублікований у вересні цього року, де йдеться, що вперше за останні 40 років Росія перегнала США за потужністю своєї ядерної зброї.

Експерт пише, що Америка сама собі зв'язала руки у договорі щодо ядерного обеззброєння, за якими зруйнувалось чимало

ядерних ракет періоду «холодної» війни. Тоді як для Росії, вважає він, цей договір був вигідний.

Сьогодні люди в Кремлі впевнені: в разі початку Третьої світової війни, вони можуть перемогти за допомогою своєї ядерної зброї, вважає науковець. Про це свідчить сьогоднішня позиція Москви стосовно ядерних питань у світі. Автор зауважує, що показовими є відмова Росії від участі у спільних зі США ядерних програмах, бойкот ядерного самміту у Вашингтоні в 2016 році і навіть плани Кремля направити стратегічні бомбардувальники далекосяжного радіусу дії до Мексиканської затоки на військові навчання.

Нещодавно міністр оборони США Чак Гейгел заявив про намір у наступні 5 років збільшити фінансування ядерних проектів США на 10% щороку. Це означає, що ядерний бюджет США поповниться на 8 мільярдів доларів. Експерт Конка вважає це позитивним сигналом для відродження потужностей американських ядерних сил стратегічного призначення.

РОБЕРТ МЕНЕНДЕС:
«ДОСИТЬ БОЯТИСЯ
ПУТІНА! ПОРА ДАТИ
УКРАЇНІ ЗБРОЮ»

Американські законодавці звернулися до Президента Сполучених Штатів з вимогою допомогти українській армії постачанням сучасних озброєнь. З такою ініціативою виступив сенатор Роберт Менендес.

Україна потребує більш сучасних озброєнь, щоб протистояти російській агресії. Американські законодавці просять президента Обаму розблокувати надання Києву засобів для захисту своєї території. До цього часу, побоюючись спровокувати агресію Росії, Сполучені Штати утримувалися від постачань Україні озброєнь. Допомога армії обмежувалася лише індивідуальними засобами захисту та сухими пайками.

«Якщо Росія напала на вас танками, ракетами, броньованою технікою, ви повинні захищатися проти агресора. Тому я підтримую прохання України надати зброю для захисту. Деякі країни кажуть, що це може спровокувати Путіна. Але він загарбав Крим, постачає важку зброю терористам, збив малайзійський літак, внаслідок чого загинули сотні людей. Хтось провокував на це Путіна? Тому ми не повинні боятися, що надання Україні засобів захисту когось на щось спровокує. Досить його боятися! Настав час дати Україні зброю».

СПОЧАТКУ СНІГОВІЙ,
ТЕПЕР – ПОВІНЬ?

У США синоптики попереджають, що різке підвищення температури після аномального снігопаду в кінці минулого тижня на північному сході країни може спровокувати катастрофічну повінь.

Національна служба погоди оголосила попередження в штаті Нью-Йорк – у каунті Ері, Чатакуа і Каттарагус, в Мічігані – в Джинессі та в Пенсильванії – у Вайомінгу.

Влада США особливо занепокоєна можливими обвалами дахів через масивний сніговий покрив. Приблизно 30 таких випадків вже зафіксовано в штаті Нью-Йорк. «Ми не знаємо, чи буде повінь, але вона може виявитися жахливою. Повінь – це гірше ніж снігопад», – заявив губернатор штату Нью-Йорк Ендрю Куомо. У райони, яким загрожує повінь, нині доставляють гумові човни, помпи, мішки з піском та ін.

За три дні в столиці каунті Ері місті Баффало випало 214 сантиметрів снігу, що лише трохи менше за середньорічну норму. Снігопад супроводжувався штормовим вітром.

Потім холодне повітря перемістилось на південний захід країни – у район Великих озер, де різниця температур атмосфери й води викликала сильні хуртовини з мокрим снігом.

Смерть щонайменше 13 осіб пов'язують зі снігопадами, більшість з них померли від серцевих нападів та переохолодження.

БЛАКИТНИЙ ДІАМАНТ ЗА
32,6 МІЛЬЙОНА ДОЛАРІВ

Колекціонер з Гонконгу купив блакитний діамант вагою майже 10 каратів на аукціоні Sotheby's, який відбувся 23 листопада в Нью-Йорку. Анонімний колекціонер обійшов шістьох претендентів і встановив світовий рекорд за ціною за 1 карат. Повідомляється, що ціна, котру колекціонер запропонував за діамант, майже вдвічі перевищила оціночну вартість коштовного каменя.

Раніше стало відомо, що найбільший у світі діамант кольору кобальта вагою 13,22 карата грушоподібної форми пішов з молотка у Женеві за 24 мільйона доларів.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

ЗНАК БІДИ

Велике журі присяжних у штаті Міссурі постановило не висувати звинувачень поліцейському Дарену Вілсону, який 9 серпня нинішнього року застрелив чорношкірого підлітка Майкла Брауна в місті Фергюсоні.

Віразу ж після цього рішення, якого чекала вся Америка, у Фергюсоні розпочалися расові заворушення. Чорношкірі мешканці, які становлять дві третини від усього населення цього міста, невдоволені рішенням журі, висипали на вулиці й почали палити й громити своє ж місто.

Втім, колегія з 12 присяжних винесла вердикт, базуючись на достовірних висновках численних експертиз і свідченнях очевидців, які доводять, що 9 серпня нинішнього року 18-річний, під два метри ростом і кілограмів під 200 вагою Майкл Браун ужив наркотики й почав шукати пригод. Спочатку він пограбував крамничку, яка належала місцевому пакистанцю (взяв, не заплативши, кілька пачок сигар і цукерок), а потім разом з приятелем почав розгулювати містом, йдучи не хідником, а по проїжджій частині дороги. На цю пору наминулася машина поліцейського Дарена Вілсона, який зробив парочці чорношкірих наркоманів зауваження, закликавши їх зійти з дороги і йти хідником. У відповідь на це Майкл Браун підійшов до поліцейського автомобіля, різко відкрив двері, вдарив Вілсона по обличчю й кинувся на нього з кулаками, намагаючись витягнути з кобури пістолет. Зав'язалася бійка, під час якої поліцейському вдалося вихопити пістолет і майже впритул, всадивши 12 куль у груди Брауна, вбити нападника. Його приятелю вдалося втекти.

На другий день після трагедії приятель вбитого поширив легенду, що буцімто він та Майкл Браун нікого не чіпали й мирно йшли собі хідником. Як раптом їх покликав поліцейський і навів на них пістолет. Вони підняли руки догори, показуючи, що в них немає зброї, але поліцейський після того, як вони повернулися до нього спиною з піднятими руками, демонструючи, що справді беззбройні, все одно відкрив вогонь, вбивши Брауна й налякавши його приятеля.

Численні експертизи спростували цю відверту брехню, оскільки характер поранень на тілі Брауна і залишки порошу на його одязі неспростовно довели, що стріляли не в спину і не здалека, а в груди і з близької відстані. Про те, що вбито було зовсім не ангела, свідчить запис камери відеостеження у крамниці пакистанця, а обстеження тіла поліцейського Вілсона засвідчило, що він справді боровся з нападником і має сліди від його ударів на обличчі й шиї.

Але всі ці аргументи розбилися об переконання сотень тисяч афроамериканців по всій Америці, що Майкла Брауна було вбито з расових мотивів, що буцімто білі поліцейські давно по всій Америці полюють за чорношкірими юнаками, не навидячи їх і намагаючись під будь-яким приводом вбити.

Адвокати родини загиблого засудили та назвали «несправедливим» суд, який зняв з поліцейського звинувачення у вбивстві. Сім'я Майкла Брауна висловила «глибоке розчарування тим, що вбивця дитини не відповідатиме за свої дії». Однак обвинувач Роберт Маккалак під час оголошення вироку заявив, що не знайде-

На рішення Великого журі про невинність поліцейського Дарена Вілсона чорношкіре населення Фергюсона відповіло масовими підпалами і погроми

ЗАГРАВА НЕНАВИСТІ НАД ФЕРГЮСОНОМ

У штаті Міссурі відбулися масові заворушення афроамериканців, які не погоджуються з виправданням журі присяжних поліцейського, який влітку цього року застрелив чорношкірого Майкла Брауна

Заворушення у Фергюсоні супроводжувалися мародерством і пограбуваннями

но жодних доказів того, що поліцейський стріляв хлопцю в спину. Він також наголосив, що завданням присяжних було відокремити правду від вигадки, і що заяви деяких свідків не відповідають зафіксованим фактам і висновкам експертиз.

У відповідь на рішення великого журі, що поліцейський Дарен Вілсон діяв суворо за інструкціями й жодного порушення не допустив, а тому є невідповідним, ввечері у понеділок, 24 листопада, у Фергюсоні спалахнули сутички, пожежі й погроми.

У поліцейських відразу після оголошення вердикту полетіли пляшки й банки. Натоп почав зростати. «Вбивці, ви просто вбивці!» – скандувала юрба. «Підлі вбивці!», – кричала в мегафон якась афроамериканка. Неподалік від того місця, де після смерті Брауна відбувалися найсерйозніші заворушення, на випадок можливих масових арештів стояли десятки поліцейських і військових автомобілів. Але, як стало ясно пізніше, вони були безсилі перед масовими безладами. «Вони повинні пізнати той біль, через який проходять матері, стоячи на цвинтарі», – кричала тим часом у мегафон все та ж афроамериканка.

Шеф поліції Сент-Луїса (це велике місто знаходиться зовсім поряд з Фергюсоном) Джон Белмар заявив, що минула ніч стала найгіршою в його кар'єрі ніччю безладів і зіткнень. Місто палало – горіли будинки, автомобілі, автобуси... Під цю заграву почалося масове мародерство й пограбування. Загони поліцейських (поліцію Фергюсона було підкріплено поліцейськими з Сент-Луїса, інших міст та каунті штату Міссурі, а також 2200 національних гвардійців) не могли зупинити безладу – було таке враження, що вони тільки спостерігають за тим, що відбувається, не вдаючись до жодних активних дій. Щоправда, на ранок стало відомо, що поліцейські застосовували слізозгінний газ, а за ніч з 24 на 25 листопада заарештували більш як 80 заворушників. Порахували й будинки, від яких залишилися лише купи попелу, – 12, кількість спалених автомобілів сягає десятків.

Протягом цієї страхіливої ночі, за повідомленням поліції, постійно лунала стрілянина – не менше 150 пострілів, проте поліцейські кажуть, що вони не стріляли в натовп.

Говорячи про спалені офіси компаній, Джон Белмар сказав: «Ці компанії, можливо, вже ніколи не стануть на ноги. Я приголомшений цим. З добрих новин хочу повідомити, що ми не зробили в ніч з 24 на 25 листопада жодного пострілу. Ніхто з поліцейських не дістав серйозних поранень. У деяких з них поцілили каменюками, один лейтенант дістав по голові пляшкою з водою, але серйозних травм немає. Ми, в свою чергу, теж нікому не завдали серйозних ушкоджень».

«Ви побачите багато поліцейських, і коли почнуться порушення порядку, ви побачите значно оперативніше втручання, ніж минулої ночі», – заявив, у свою чергу, голова поліції Фергюсона Сем Дотсон у вівторок, 25 листопада.

Раніше федеральне управління авіації США скасувало багато рейсів на міжнародному летовищі Сент-Луїса в зв'язку із заворушеннями. Розгублений і приголомшений губернатор штату Міссурі Джей Ніксон закликав мешканців штату до терпимості, поваги і стриманості. Він також відрядив до Фергюсона додатковий загін національної гвардії на допомогу місцевій поліції.

Ще минулого тижня, передбачаючи події, губернатор Ніксон оголосив про запровадження режиму надзвичайного стану в штаті на 30 днів. У зв'язку з подіями у Фергюсоні до нації звернувся й президент США Барак Обама.

Він закликав населення Фергюсона спокійно реагувати на рішення колегії присяжних, котрі не знайшли підстав для висунення обвинувачень проти поліцейського, який 9

серпня застрелив чорношкірого юнака. Президент також закликав поліцію виявляти стриманість і повагу до мирних протестувальників.

За словами Обама, населенню Фергюсона слід визнати рішення великого журі. Окрім того, як підкреслив Обама, люди повинні висловлювати свою стурбованість конструктивним шляхом, а не через підпали й погроми.

На другий день після погромів у Фергюсоні прес-секретар Білого дому Ерік Шульц оприлюднив заяву президента, в якій, зокрема, наголошується, що Америка глибоко стурбована й розчарована насиллям у Фергюсоні. Прес-секретар Обама нагадав, що в більшості міст протести, викликані рішенням журі присяжних у справі про вбивство Майкла Брауна, носили мирний характер, а також підкреслив, що ситуація у Фергюсоні залишиться на контролі в президента.

Демонстрації проти рішення журі присяжних у Фергюсоні відбулися і в інших містах США. На Таймс-сквер у Нью-Йорку демонстранти вийшли на площу з транспарантами проти «поліцейської тиранії» й скандували слоган «Руки вгору – не стріляйте!», популярний серед учасників протестних виступів, спрямованих проти дій поліцейських.

В місті Окленді (штат Каліфорнія) та Чикаго демонстранти виходили на вулиці з піднятими руками на проїжджу частину, блокуючи рух автомобілів. Невеличка група протестуючих зібралася й перед Білим домом.

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»
Фото AP

ПАМ'ЯТЬ

СЛОВО ПРО МАМУ

16 листопада відійшла у Божі засвіти Марія Лозинська

Мама відійшла у вічність на сотому році життя. Відійшла спокійно уві сні. Треба примиритися з природним переходом часу і відходу у вічність представника старшого покоління, та ще при такому віці. Це розумове сприймання, однак інколи емоційні переживання переважають. Головне, мабуть, трохи егоїстичні.

Чим була для мене моя мама? Вона була найдорожчою цінністю мого життя, і тому її відхід позбавляє мене її товариства, її усмішки, її ніжного доброго слова, її поради.

Здавалося, вона була звичайною людиною з різними позитивними рисами, але також і пристрастями. Правда, вона була для мене зразковою християнкою, хоча навіть при цьому не досконала, бо так, як сильно любила свою церкву і свій народ, так само ненавиділа ворогів тієї церкви і того народу. Націоналістка з переконання, немов з гімну націоналістів, вона вродилася "великої години, з пожеж війни і полум'я вогнів, плакав їй біль по втраті України, кормив їй гнів та гнів на ворогів". І тому вона безмежно любила, але так само безмірно противилася злу. Любила своїх дітей, внуків, правнуків, свою шишу сім'ю, свій народ і ціле своє життя боролася з тими силами і ворогами, які намагалися чинити лихо тому найсвятішому, що вона так безмежно любила і чим так сильно дорожила.

Вона народилася у відносних матеріальних родинних достатках, але в часи воєнного лихоліття опинилася на землях, зрошених кров'ю різних воєнних фронтів. Крім господарства, її батьки відзначалися громадською активністю та діяльністю. Вона була доброю ученицею, відомою декламаторкою, успішною студенткою учительської семінарії, полум'яною революціонеркою,

компетентною машиністкою, блискучою актрисою, милозвучною хористкою, а в 1936 році – кінозіркою на всю Галичину.

Настала війна, прийшли більшовики, потім німці, потім вдруге більшовики, вона була секретаркою в допомогівому комітеті, а опісля – скитальцем, дружиною, мамою, бідною іммігранткою без достатків, а ще – кельнеркою, пресовою референткою, касиркою, генеральним секретарем, головою, хористкою, бабцею і прабабцею. У кожній ролі вона була бездоганною.

Громадська, а то й революційна діяльність починалась змалку виступами при різних культурних національних заходах у рідних Копичинцях, що на Тернопіллі, антипольськими протестами проти "пацифікації" українського населення в учительській семінарії у Львові з погрозами відрахування її без диплома, відтак повернення до дому батьків, неможливість працювати учителькою, діяльність в Союзі Українок, що очолювала її мама, в хорі, на сцені, у першому українсько-

му художньому фільмі в Галичині "Для добра і краси."

Вона переживала й намагалась зберегти родину від розкуркулювання та виселення більшовиками, остаточно виїхала з України зі своєю мамою, коли вдруге прийшли більшовики. Вони поневірялись в таборах для переселенців, виїхала заміж та, врешті, поселилася в Мюнхені як дружина українського політв'язня з німецького концтабору в Ашвіці. В Мюнхені народилася її перша дитина, опісля – подорож за океан, переслідування на Еліс-Айленд в США за націоналістичну приналежність мужа, народження другої дитини, а відтак праця в Союзі Українок Америки, довгі роки в Об'єднанні Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, 41 рік на посаді кореспондентського секретаря Головної Управи та 21 рік – на посаді голови відділу в Нью-Йорку, участь у церковному хорі, Марійській дружині та інших громадських установах. Не було політичної акції чи демонстрації, у котрій вона не тільки не брала б участі, але й не долучила б до них

своїх дітей – як ще один спосіб виховання.

Моя життя з мамою було завжди цікавим, наповненим любов'ю, яку відчував на кожному кроці. В мене й сестри ніколи нічого не бракувало, хоча батьки були бідні, але перед нами вони ставили обов'язки. Мій батько був юристом, тільки не в США, куди закинула його доля. Тут він спочатку носив тягарі, а опісля відкрив власну крамницю. Мама завжди працювала також поза хатою, щоби Св. Миколай міг і нам роздати дарунки. В додатку вона була господинею дому, а також мамою і вчителькою. Вчителькою всього – релігійного, українського, театрального, суспільно-громадського. Якось вистачало їй часу та енергії на все. А, може, і ні, робила все коштом власного відпочинку, але її діти цього не знали і не відчували. Дякую тобі, мамо, за все! За твою материнську ласкаву усмішку, щирі любов, твою працю, за недоспані ночі, за хвилювання й клопоти.

На самий День Матері, в травні цього року, я з мамою спільно обідали. Подумав: який я щасливий, що маючи сам 62 роки, можу обідати в цей день з моєю мамою. І ще з якою! Для кожної людини, мабуть, його мати – найкраща. Не кривдячи інших матерів, скажу тільки, що не було й не буде кращої матері, ніж моя. За її доброту і ласку не тільки для своєї родини, але й для всього нашого українського суспільства, для нашої церкви, Господь, певне, влаштує її відповідно у Своему Царстві. І мамі буде добре. Тільки як нам жити без неї? Вона залишиться не тільки у нашій пам'яті, залишиться і, мабуть, далі працюватиме через нас, її дітей, внуків, правнуків, взагалі всіх, котрі мали нагоду відчувати її теплу любов та опіку.

Аскольд Лозинський

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Маємо свої
ATMs!

Понад 30,000 по всій
Америці!

Відвідайте нашу сторінку
www.bankuke.com
щоб бачити їх знаходження!

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Страхування життя –
чи я можу його матеріально
собі дозволити?

“ Страхування життя можна пристосувати
до будь-якого бюджету та будь-якої мети
– з тим, щоб матеріально захистити вашу
сім'ю у випадку несподіваних змін. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

NEW YEAR PARTY

on December 31, 2014

from 9 P.M. till 3 A.M.
SUM - Yonkers, NY

tickets - \$100

playing

“Vox Ethnika” and DJ

Пляшка горілки і вина на столі
Опівночі-тост з шампанським
Холодні і гарячі закуски, вечерея, десерт

Внесок повинен бути
заплатений до 21-го грудня
Інформація по телефону
914-476-6781

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ: РІК ПОТОМУ

Минув рік з того історичного моменту, який назавжди змінив не тільки Україну, а й весь світ. В кінці листопада 2013 року після того, як малоосвічений васал кремлівського вождя Віктор Янукович відмовився за наказом з Москви підписувати угоду про асоціацію з Євросоюзом, на Майдан Незалежності вийшла купка молодих людей. Вони не хотіли й далі жити в затхлій стайні колишнього кримінальника, в якій при слові «закон» тобі сміялися в обличчя, де все розкрадалося зухвалою владною бандою, а всі грошові потоки спрямовувалися в бік «сім'ї». Обурений протестантами, які посміли його критикувати, «небожитель» з «Межигір'я» нацькував

на молоденьких хлопців і дівчат озвірілий «Беркут», який до крові побив маніфестантів. Це побиття й стало тим бікфордівим шнуром, який запалив Революцію Гідності. Після того були барикади, бої із застосуванням бруківки й коктейлів Молотова, протистояння на вулиці Грушевського та Інститутській, безупинні атаки «беркутівців» і, нарешті, розстріл повсталого Майдану спецназівцями з дахів київських будинків. Але Революція Гідності на той момент вже перемогла – то була агонія режиму та його покровителя Путіна, який не дочекавшись навіть закінчення «білої» Олімпіади в Сочі, напав на Україну й анексував Крим. Згадуючи сьогодні героїв Революції

Гідності, славних патріотів Небесної сотні, які першими віддали за «вольну й нову» Україну свої життя, згадаємо й воїнів АТО, які полягли в боях за нашу Батьківщину з путінськими бандитами-терористами та його регулярними військами, що вдерлися на нашу землю, згадаємо й Майдани солідарності по всій планеті, серед яких було чути й голос наших, українсько-американських, Майданів. Згадаймо й присянемо, що не допустимо більше ніколи уярмлення України, що не допустимо нових януковичів до владного керма, а будемо гідні героїв, які віддали за наше майбутнє й майбутнє прийдешніх поколінь українців найдорожче – свої життя.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Осінь: час переглянути свій бюджет.
Чи задоволені Ви відсотками, які одержуєте
у Ваших банках? Якщо ні – перевірте наші!**

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивидендів вони платять?**

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивиденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

★ NOW AVAILABLE ★

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

FIRST TIME HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI
(PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers.* Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

**CALL US TODAY
215-725-4430**

WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

Federally insured by the NCUA

Під час конференції «Глобальний Майдан» в Українському музеї в Нью-Йорку

ГЛОБАЛЬНИЙ МАЙДАН: ЯК ДОПОМОГТИ ЗМІНИТИ СВІТ

Конференція на таку тему відбулася 15 листопада в Українському музеї в Нью-Йорку

За тиждень до річниці початку Євромайдану українські й американські активісти з Нью-Йорка, Вашингтона, Огайо, Масачусетса, Пенсильванії, Нью-Джерсі та Канади зібралися в Нью-Йорку на форумі «Глобальний Майдан», щоб обмінятися ідеями. Головна розмова оберталася довкола проблеми, як змінити Україну та світ на краще. Найбільше уваги учасники конференції приділили тому, як Україні після буремного року не зникнути з фокусу планети, з поля зору Заходу.

Серед запрошених гостей та промовців – переважно молоді люди, які мислять категоріями XXI століття й мають позитивний досвід впливати на події: Вен Алекс Дейлі, продюсерка документальних фільмів, найвідоміший з яких *Socaine Prison* (за вміння збирати кошти для своїх проєктів американська преса винагородила її титулом *Crowdsourceress*), Мередіт Скардіо, письменниця, удостоєна премії *Emmy*, Джонатан Спілберг, продюсер знаменитої телепрограми «60 Minutes», Ава Біланд, продюсер PBS's *Art21*, Сара Такслер, продюсер «The Daily Show with Jon Stewart», Леся Калинська, режисер, продюсер, яка працює сьогодні над фільмом про Майдан «Heaven Admits. No Slaves», та ін.

Одна із співорганізаторів конференції, американська журналістка українського походження, авторка роману «Orwell and The Refugees: The Untold Story of Animal Farm» Андреа Халупа, переконана, що «журналістам, режисерам і активістам було багато лег-

ше протягом Майдану відображати те, що відбувалося, тому що все це було в самому серці Києва. Але нині бої відбуваються набагато далі від столиці. Тому там менше журналістів і кіномитців. Саме тому зараз ми маємо самоорганізуватися і продукувати музичні кліпи, серії відео для інтернету, ток-шоу, фільми для YouTube. Треба використати всю свою креативність для того, щоб розповісти світові, що діється сьогодні на Сході України й чим це може обернутися для планети...»

Народжений у Львові, а нині американський письменник Майкл Меліс вважає, що українцям треба пам'ятати про ще одну річ, яка в нинішній ситуації може видатися дещо дивною, але конче необхідною для того, щоб достукатися до людей з інших країн, – взяти на озброєння сатиру, адже саме вона підкосила й допомогла скинути з трону не одного диктатора...

Учасників форуму привітала Ганя Кріль, координатор програм Українського музею, який активно співпрацює з усіма громадськими організаціями, що підтримували й підтримують Євромайдан. Головним модератором конференції виступила Марія Сорока, співзасновниця руху «Разом». Основними спонсорами – Digital Maidan, Razom for Ukraine, EuroMaidanPress, Babylon 13, Український кризовий медіа-центр та Український музей у Нью-Йорку. Детальніше про цей форум читайте на веб-сайті: www.globalmaidan.com

Вл.інф.

Фото Богдана Грицива

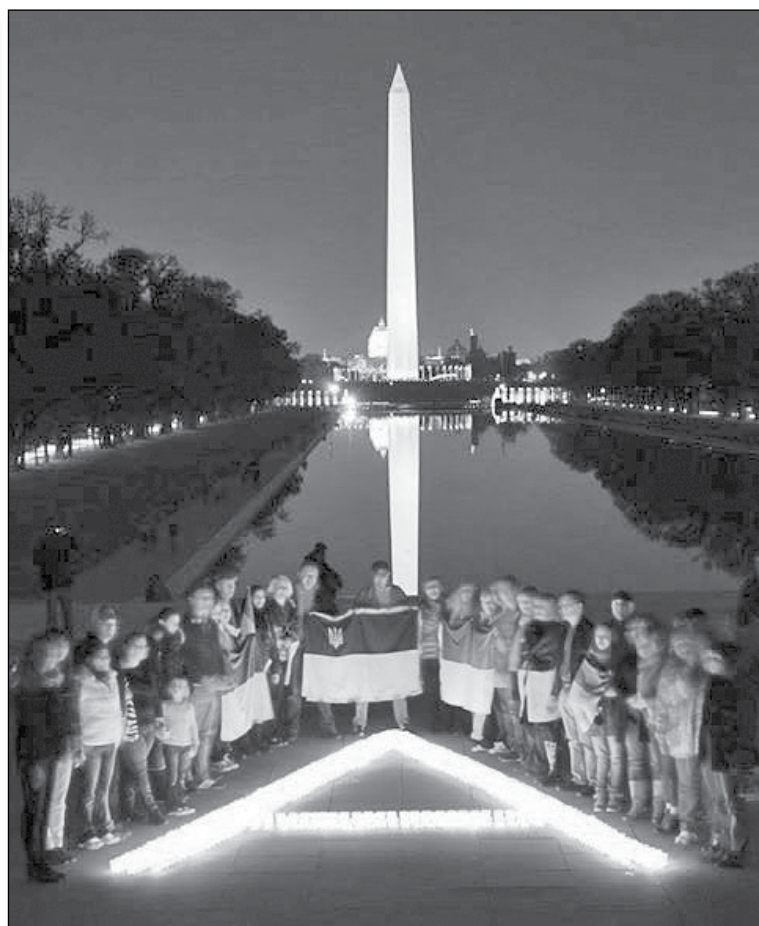
З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Всесвітній флешмоб під назвою «З Україною в серці, де б ми не були» відбувся минулої неділі, 23 листопада, в багатьох країнах світу, в тому числі й США, з нагоди 1-ї річниці Євромайдану

Ініціативи руху «Разом» українці Вашингтону та їхні однодумці весь вечір старанно викладали біля Лінкольн-меморіалу літеру «А», підкреслюючи тим, що «Америка – з Україною!» «Нам дісталася перша літера української абетки! Ми виклали велику «А» не лише свічками, а й теплом своїх сердець...» – згадують учасники цього вечора пам'яті й ланцюга солідарності.

А в місті Гартфорд (штат Коннектикут) небайдужі українці «створили» в центральному парку міста, на березі ріки, з допомогою синьо-жовтих парасольок «живу» літеру «Р», що означає «разом».

Флешмоб «З Україною в серці, де б ми не були» відбувся в багатьох інших містах Америки та світу. Українці й не-українці згадували цього дня вікопомні події Євромайдану, коли повсталий народ повалив диктатуру Януковича й почав розбудову нової, нашої, української України, висловлюючи сподівання, що нова українська

Флешмоб у Вашингтоні біля меморіалу Абрагама Лінкольна

влада швидше проводитиме реформи, які мають докорінно змінити українське суспільство, уражене метастазами корупції, телефонного права, продажного судочинства на

іншими ганджами, які не дають Україні стати по-справжньому європейською державою.

Олена Родич

Фото www.facebook.com/razomforukraine

НЬЮ-ЙОРКСЬКІ КАРАТИСТИ – УКРАЇНІ

15 -16 листопада в спортивній школі Ігоря Дяченка в Нью-Йорку відбулися добродішні показові уроки на підтримку українського війська

Мета – зібрати кошти для придбання необхідного зимового одягу, взуття та медикаментів для військовиків, які захищають територіальну цілісність України. Учасники акції взяли участь у класах самооборони, які провів світовий чемпіон з карате українець Ігор Дяченко, нині власник «Д-Доджо-Карате» – однієї з кращих шкіл карате в Нью-Йорку як для початківців, так і для професійних спортсменів. Під час цих занять відбулося вивчення різної техніки захисту в різних умовах, а Ігор Дяченко сприяв надзвичайно дружній і веселій атмосфері – для всіх присутніх детально й дохідливо пояснював прийоми карате, заряджаючи кожного позитивною енергією.

«Ця допомога, навіть якщо вона виглядає маленькою, для наших бійців і для України – важлива й велика, тому що українське військо, добровольчі батальйони складаються з окремих людей, кожен з яких потребує не лише мужності,

Учасники добродішної акції в школі карате Ігоря Дяченка

сили волі, а й теплого взуття, одягу, надійного спорядження. Тому ми й проводимо такі добродішні зустрічі», – кажуть організатори акції.

Ігор Дяченко родом з Києва. Талановитий спортсмен та інструктор, він заснував школу карате в Нью-Йорку «Д-Доджо-Карате». Методика його навчання суттєво відрізняється від інших аналогічних спортивних шкіл, бо акцентує увагу на деталях виконання техніки, вміння володіти своїм тілом, системою дихання й головне – виховує силу волі. В школі панує вражаюча атмос-

фера дружності, ввічливості, взаємодопомоги й поваги. Гасло клубу: «Так, ти можеш!»

«Кожен може досягти своєї мети чи мрії, важливо тільки мати бажання й сильну волю», – переконаний Ігор Дяченко, який запрошує відвідати його школу й самому в цьому переконатися.

Детальніша інформація на веб-сайті:

www.d-dojo.com

та тел.: (212) 537– 6441.

Анна Гап'юк,

Ірина Чехінда

Фото Романа Верхняка

У ГРОМАДІ

13 листопада в Релігійному Товаристві «Свята Софія» у Філадельфії відбулась презентація унікального відео-туру собором Святої Софії в Римі, яку провів його ректор отець Марко Ярослав Семенен.

За словами доповідача, Рим, цей центр християнського світу, став вимушеною домівкою Патріарха Йосифа Сліпого. Позбавлений права повернення на рідну землю, Блаженніший створив у «вічному місті» цілий український материк, який кожен свідомий українець на вигнанні вважав за обов'язок відвідати.

Відразу після повернення у вільний світ, Патріарх розпочав збір коштів на будівництво Собору Святої Софії Божої Премудрості в Римі.

Коротка історія цього храму така. Італійський архітектор Лючіо ді Стефано розробив план будівництва на основі первісної споруди Софії Київської — п'ятибанної церкви в україн-

ському неовізантійському стилі. У червні 1967 року було розпочато будівництво, а 27-28 вересня 1969 року Блаженніший Йосиф та сімнадцять єпископів здійснили посвячення собору. В урочистостях брав участь Папа Павло VI, який переніс сюди із базилики Святого Климента частину мощей священномученика Климента Папи і поклав під головний престіл. Тоді ж було освячено запрестольну мозаїку, спроектовану видатним українським митцем Святославом Гординським, який згодом розробив комплексне мистецьке оздоблення собору мозаїками та вітражами. Мозаїчні роботи виконала школа Марка Тулія Монтічеллі.

Патріарх Йосиф особисто склав план декоративного наповнення храму.

На площі перед собором знаходиться водограй із скульптурою «Три ангели», роботи Уго Мацеї. Чотири мармурових сходинок, які ведуть до храму, символізують чотири моральні чесноти: розсудливість, спра-

Собор Святої Софії в Римі

ведливість, витривалість і стриманість. Поруч із собором Святої Софії знаходиться будинок Товариства «Свята Софія», де розміщується музей Патріарха Йосифа, історичний архів Української греко-католицької церкви та Інститут св. Климента Папи — філії Українського Католицького Університету в Римі. Тут же діє недільна українська школа.

У часи переслідування Української греко-католицької церкви храм Святої Софії виконував роль прокатедрального собору Св. Юрія у Львові та служив перед світовою спільнотою духовним центром українського народу. Він збирав українців з цілого світу, які приїжджали до Риму, щоб помолитися та отримати благосло-

вення Блаженнішого Йосифа, засвідчити йому свою відданість, підтримку й живучість нашої Церкви на поселеннях.

Згідно із «Заповітом» Блаженнішого, його тлінні останки спочили саме у Соборі Святої Софії, а потім їх було перенесено до Львова. У вересні 2011 року розпочалась реконструкція собору, жертви на яку, як і колись на побудову собору, збирались по всьому світу. 14 жовтня 2012 року під час урочистої Архиєрейської Божественної Літургії глава Української греко-католицької церкви Блаженніший Святослав (Шевчук) поблагословив відновлений собор Святої Софії в чисельній присутності представників єпископату католицьких Церков. Після реставраційних робіт Собор духовно оживає і продовжує «собирати в розсіянні сущих».

Прес-служба Товариства «Свята Софія» в США Філадельфія, штат Пенсильванія

Фото Стефана Фартушка

ІДУ З ДИТИНСТВА ДО ТАРАСА

Переможці конкурсу з Сумщини на Тарасовій горі в Каневі

Вже кілька років поспіль Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) проводить в Україні програму «Іду з дитинства до Тараса».

Цього року такі конкурси було організовано в сімох областях: Черкаській, Сумській, Запорізькій, Львівській, Київській, Донецькій та Луганській.

Змагання відбувалися на шкільному, районному та обласному рівнях. Переможців було нагороджено дводенною поїздкою до Києва та Канева.

На Черкащині конкурс відбувався вперше, в тому числі і в співі на базі обласного інтернату для глухонімих дітей.

У ньому взяли участь також учні Донецької й Луганської областей, але через війну на Донбасі переможці не змогли поїхати до Канева на могилу Тараса Шевченка.

Вражають патріотичною зрілістю та любов'ю до України вірші дітей, їхні філософські роздуми про важливість Великого Кобзаря для української нації, а дитячі листи, які надійшли на адресу ЗУАДК, засвідчують велику вдячність жертводавцям цього важливого проекту. Наступного

року Злучений Український Американський Допомоговий Комітет продовжуватиме цю програму й звертається із закликом до всіх небайдужих до долі майбутніх поколінь України бути спонсором такого конкурсу — у вашій родинній області або іншому регіоні України. Кошт спонсорства — 2 тисячі доларів.

Ласкаво просимо зголошуватися до канцелярії ЗУАДК-у: **UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE — (UUARC) 1206 Cottman Ave. Philadelphia, PA 19111; телефон: (215)728-1630**

Прес-служба ЗУАДК Філадельфія (штат Пенсильванія)

NAXOS І МИРОСЛАВ СКОРИК

Naxos, одна з найпрестижніших звукозаписуючих фірм, яка спеціалізується в галузі класичної музики, недавно видала унікальний компакт-диск оркестрових творів знакового українського композитора Мирослава Скорика, виконаних філармонією міста Одеси, під проводом її художнього керівника й головного диригента Гобарта Ерла.

Фірма «Наксос» визначила цей диск музики Скорика «ключовим виданням». Ось як описує його президент фірми Кляв Гейман: «У загальному ринку є відносно мало звукозаписів музики видатного українського композитора Мирослава Скорика. Мені надзвичайно приємно виправити це незаслужене нехтування цим якісним записом. Це справді рідкісне видання, яке рівночасно служить платформою для молодого, надійного скрипаля, Назарія Пилатюка, який виконує 7-й скрипковий концерт Скорика. Хто вперше зустрічає музику Скорика, миттю зачарується чи то яскравою колоритністю його «Карпатського концерту», чи то задумою його «Мелодії» для струнного оркестру. Я впевнений, що цей диск надасть Мирославу Скорика статус міжнародно визнаного голосу своєї батьківщини...»

На диску записані оркестрові твори з різних часів багатогранної кар'єри Мирослава Скорика. Програма починається «Дитинством» — це перша частина Гуцульського триптиху (1965). Сам триптих побудовано на мотивах музики Скорика до фільму Параджанова «Тіні забутих предків» (1964). Далі йде диптих (1993) для струнного оркестру. А опісля — 19-й Каприз з оркестрової обробки Скорика 24-х Капризів Паґаніні (2003). Найновіший твір на диску — це 7-й Скрипковий

Новий компакт-диск оркестрових творів відомого українського композитора Мирослава Скорика

концерт (2009), в якому виділяється блискучий, молодий скрипаль Назарій Пилатюк. У концерті для віолончелі (1983) чуємо знаменитого соліста Валерія Казакова. Далі — остання частина (іспанський танець) із сюїти «Камінний господар» (1973), на основі музики до драми Лесі Українки. І на закінчення, геніальний «Карпатський концерт» Скорика (1972) для симфонічного оркестру.

Компакт-диск «Скорик: Карпатський концерт», можна купити на будь-якому сайті, де продаються звукозаписи, як наприклад: Naxos, HB Direct Classical, Amazon, iTunes, Arkiv Music, Prestoclassical та ін. Докладніша інформація — на веб-сайті: www.Naxos.com

Олесь Кузишин Вудбрідж, штат Нью-Джерзі

ЧАС І ЛЮДИ

Подія була відзначена виставою опери П.Масканьї «Сільська честь», у якій колись виконував партію Альфіо Лев Рейнарович. Публіка оваціями зустріла на авансцені доньку ювіляра з вдячністю про незабутнього співака, який ніс у світі українське мистецтво, незважаючи на важкі воєнні та повоєнні лихоліття.

У змінених війною обставинах, за радянських і німецьких часів (1939-1944 роки), оминаючи політичне та суспільно-економічне становище, відкрились деякі щілини в мурі обмежень для української музичної культури.

За часів Польщі львівська оперна сцена українській музиці була недоступна. За радянських – кожна платівка й кожне сказане слово повинно було проходити крізь сувору цензуру. У період німецької окупації Львова вибором тем, музичних творів та їхнього словесного оформлення німці просто не цікавились.

Тому саме Львів, у час окупації німцями, став центром музично-театрального життя, тут зібралися «вершки» митців-патріотів. То був яскравий спалах національних талантів. Актори українського драмтеатру спільно із співаками та музикантами постановили заснувати у місті український театр. Обране митцями керівництво затвердила міська управа й віддала новоствореному колективі приміщення оперного театру. Було створено чотири трупи: опери, оперети, балету й драми.

Три сезони 1941-1944 років – величезний глибинний період розвитку української культури в непростих умовах окупації. Сподвижники національного духу великими мистецькими здобутками доводили, що український народ не розгубив свої давні духовні скарби та традиції. Але фашистська Німеччина, як і попередні окупанти, панічно боялися будь-яких проявів національного утвердження, будь-яких прагнень українців до незалежності.

Початкову назву театру – Український оперний театр – за наказом гітлерівських окупантів було замінено на «більш нейтральну» – Львівський оперний театр. Кращі дні для відвідин вистав (п'ятниця, субота, неділя) належали німцям, українській публіці залишались вівторок, середа й четвер. Часом для показу доброчинних вистав концерти припадали й на понеділки. Афіші та програмки були двомовними і першою йшла чужинська. Вистави онімечувались. «Травіата» ставилась двома мовами, а «Трубадур», до кінця діяльності театру в 1944 році – тільки німецькою.

Для відзначення 100-річчя від дня народження Миколи Лисенка окупаційна цензура заборонила постановку опери «Тарас Бульба». Перша наша газета «Українські щоденні вісті» не сподобалась новим «господарям» і часопис було перейменовано на «Львівські вісті». Проте, Львівський театр мав марку одного з кращих в Європі,

про що писали італійські, французькі й численні німецькі часописи. Професійні, високомистецькі постановки мали великий розголос. Але чи довго б це тривало?.. Поведінка окупантів змушує сумніватись. Окупант – він завжди окупант.

Григор Лужницький у «Львівських вістях» 6 січня 1942 року писав: «Пристосовуючись до обставин, ми мусимо мати на увазі час, в якому живемо, можливості, які виникають перед нами, завдання, які мусимо сповнити – в першу чергу виховати нову людину, яка не тільки керуватиме новим світом, але яка мусить цей світ будувати. Не та, що прийде «по наших аж кістках...» Це не якість майбутнього покоління – це ми самі, які мусимо переродитись».

Дана цитата, на жаль, залишається актуальною й до наших днів, коли Україна вже стала суверенною й незалежною державою. Без митців-патріотів неможливо, ані в часи окупації, ані тепер виховати нову людину, без якої не може бути вільного народу в демократичній країні.

Хочеться згадати й віддати на-

О.Бенцалева – Оксана, Й.Поляків – Андрій.

14 вересня відбулась друга музична прем'єра – «Наталка Полтавка». Режисер – Петро Сорока, диригент – Нестор Горницький. У виставі були зайняті чудові оперні співаки: Є.Поспієва, Л.Черних, І.Романовський, В.Тисяк, І.Рубчак. Вистава витримала багаторазове «випробування».

В кінці грудня виходить прем'єра опери Д.Пуччіні «Мадам Батерфляй». Режисер – В.Блавацький, диригент – Л.Туркевич, хормейстер – Я.Вошак. В головних ролях – Є.Поспієва, В.Тисяк, Л.Черних.

1941 рік театр завершив прем'єрою за драмою М.Старицького «Ніч на Івана Купала» у постановці О.Яковліва, музику написав Б.Кудрик. Це була п'єса з піснями і танцями, тому до постановочної групи увійшли диригент Я.Вошак, балетмейстери Є.Вігілев та В.Штенгель. Головні ролі виконували: С. Стадниківна, Л.Кривицька, О.Яковлів, Г.Совачева, Є.Рудакевич, Є.Курило, художник вистави – М.Радиш.

Лев Рейнарович

КОЛИ ГОВОРЯТЬ ГАРМАТИ – МУЗИ НЕ МОВЧАТЬ

Знаменна й незабутня подія відбулась у Львівському Національному академічному театрі опери та балету ім.С.Крушельницької 7 вересня 2014 року – з ініціативи доньки колишнього соліста Львівської опери Лева Рейнаровича пані Анни Рейнарович з нагоди 100-річчя від дня його народження було проведено свято пам'яті її батька

Л. Рейнарович в опері С.Гулака-Артемівського «Запорожець за Дунаєм»

Л. Рейнарович в опері Д. Пуччіні «Тоска»

лежне деяким ведучим діячам музичної культури періоду німецької окупації в 1941-1944 роках. Відкриття театрального сезону відбулось 19 липня 1941 року оперою «Запорожець за Дунаєм». Постановку здійснили режисер Йосип Стадник та диригент Лев Туркевич. У головних ролях: І.Рубчак – Карась, Є.Поспієва – Одарка,

Протягом лютого-березня 1942 року у Львові відбулось кілька імпрес, присвячених 100-річчю ювілею Миколи Лисенка. Провідні митці міста підготували шість радіопередач різного жанру Лисенкіани: уривки з опер, романси, хори, пісні. Завершувала цикл опера-хвилинка «Ноктюрн». До проекту долучено було й Лева Рейнаровича, який

тоді навчався в музичному інституті. Його талант зауважили й запросили до театру. А вже 19 березня 1942 року відбулась прем'єра опери Ж.Бізе «Кармен», у якій партію Ескамільйо виконав Лев Рейнарович. «Львівські вісті» про нього писали «показав вокальні та акторські ресурси в найкращому світлі». У наступних сезонах відбулися ще три

постановки, де Лев Рейнарович співав ведучі баритонові партії.

З липня 1941-го по березень 1943-го року театр здійснив 43 прем'єри: 9 опер (з них 2 українські), 5 оперет, 6 балетів, 15 концертів. За неповних два роки театр відвідали майже 600 тисяч глядачів. У цьому короткому викладі неможливо назвати усіх виконавців та усі вистави, які відбулися у Львівському театрі за часів німецької окупації. Мені хотілось нагадати, що різнобарвне музичне життя, творене митцями-патріотами у складний для нашого народу час, заперечує твердження «коли говорять гармати – музи мовчать».

У всі часи наша земля дарувала Україні та світові видатних співаків, що принесли славу українському мистецтву. Назву тільки деяких з них: Соломія Крушельницька, Модест Менцинський, Олександр Мишуга, Ірена Маланюк, Лев Рейнарович, Борис Гмиря, Іван Козловський, Євгенія Мірошніченко, Белла Руденко, Дмитро Гнатюк, Оксана Кривицька і багато-багато інших.

Наша слава, наша пісня не вмере, не загине, допоки нащадки українських визначних співвітчизників будуть увічнювати славні імена діячів культури для наступних поколінь, як зробила це вельмишановна пані Анна Рейнарович. Нехай світ пізнає, хто ми і яких батьків ми діти.

Детальніше про життя й творчість Лева Рейнаровича можна прочитати на веб-сторінці:

www.anyalevproductions.com

Роман Ярема

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
за сприяння Української Вільної Академії Наук у США

Презентують концерт, присвячений 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка

УКРАЇНА, ШЕВЧЕНКО, МУЗИКА

Оперні арії, сольоспіви на слова Шевченка та народні пісні

«спокійна і прониклива глибина голосу,
сміливі високі ноти та сталевий блиск звуку»

—Ентоні Томмасіні, *Нью-Йорк Таймс*

ПЕРШИЙ СОЛЬОВИЙ
КОНЦЕРТ В НЬЮ-ЙОРКУ
Міжнародна Оперна Примадонна

Оксана Дика

сопрано

АНДЖЕЛІНА ҐАДЕЛІЯ
ФОРТЕПІАНО

СОЛОМІЯ ІВАХІВ
СКРИПКА

НЕДІЛЯ, 7 ГРУДНЯ 2014

7:00 ВЕЧОРА

MERKIN CONCERT HALL

129 W. 67th Street, New York, NY

ГЛА-ПРИЙНЯТТЯ ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ Український Інститут Америки 2 East 79th Street, New York, NY 10075 КВИТКИ 212.288.8660

КВИТКИ НА КОНЦЕРТ 212.501.3330 VIP \$75 / Звичайні \$ 50 / Студенти \$30 Merkin Hall Box Office www.kaufmanmusiccenter.org

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ Shevchenko Scientific Society 212.254.5130 info@shevchenko.org / Ukrainian Institute of America 212.288.8660 mail@ukrainianinstitute.org

КВИТКИ МОЖНА ТАКОЖ ПРИДБАТИ В НАУКОВОМУ ТОВАРИСТВІ ІМ. ШЕВЧЕНКА В НЬЮ-ЙОРКУ. ТЕЛ: 212- 254-5130

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Приготуйтеся на "BLACK FRIDAY"

Заощадьте на відсотках
користуючись нашою
VISA® кредит карткою

2.99%

APR*
на 6 місяців

Від **19 листопада** до **3 грудня**

На будь-які покупки із UCIMA видами VISA® кредит карток Самопоміч

У вас нема VISA® кредит картки
Самопоміч?

Внесіть аплікацію
онлайн!

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спільнота

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Відсоток у річному відношенні (APR) стосується перших 6 місяців позички. Після звіту за червня 2015 р. процентна ставка на несплаченій сумі нараховані за покупки протягом промоційного тижня повертається до звичайної процентної ставки на даній картці. Пропозиція чинна 19 листопада до 3 грудня 2014 р. і може бути припинена без попереднього повідомлення. Залежно від типу картки і вимог, річна процентна ставка на день 30 вересня 2014 р. є 9.9% на платинних картках, 11.9% на платинних картках зі зворотом готівки або поінтс, 14.9% на Класичних і Класичних під заклад ощадностей. За додатковою інформацією про VISA® кредит картки Самопоміч телефонуйте на безкоштовний №1-888-222-8571.

Full Financial Services

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Баффало – друге найбільше місто штату Нью-Йорк

НА БІЛОСНІЖНИХ КРИЛАХ БАФФАЛО

Наша довідка: Баффало – друге за кількістю населення місто в штаті Нью-Йорк після Нью-Йорка – розташоване на північному сході США, на кордоні з Канадою, на східному березі озера Ері, за 25 миль від Ніагарського водоспаду. Загальна площа міста – 136 кв. кілометрів, з яких 105,2 припадає на суходіл і 31 кв.км. – на водоймища. Населення – 262 тисячі осіб, з яких 54 відсотки – вихідці з Європи, 41% – афроамериканці, решта – вихідці з Латинської Америки, Азії та індіани. Разом з метрополією населення Баффало сягає 1,2 мільйона осіб. Деякі соціологи зараховують місто до «золотої підкови» – десятизмільйонної агломерації, яка простягається від західного берега озера Онтаріо й охоплює переважно територію Канади.

80 об'єктів архітектури Баффало занесено до Національного реєстру історичних пам'яток США.

Образні назви: Місто світла, Місто добрих сусідів, Місто п'яти центів, Місто без ілюзій, Місто-королева, Місто дерев.

Українські міста-побратими – Дрогобич і Горлівка.

Ця історія повторюється кожного листопада впродовж багатьох років, відколи ми живемо в Америці. Як тільки в Баффало випаде сніг, наші поштові електронні скриньки стомлюються приймати стурбовані листи з України: «У нас тут показують по телевізору, що Нью-Йорк засипало снігом. Як ви там? Живі?» Кілька днів тому ця історія повторилася знову. Нічого нового – в Баффало традиційно в середині листопада випав сніг. На стільки щедрий, що замети стояли вище людського зросту й сягали двох метрів. Українське материкове телебачення традиційно розповіло, що в Нью-Йорку випав небачений сніг, не уточнюючи при цьому, що є штат Нью-Йорк і є місто Нью-Йорк. Місто Баффало, що на північному сході штату Нью-Йорк, це також Нью-Йорк, але штат. І якщо вже пробувати догодити українському телебаченню, то Нью-Йорк номер два. За кількістю населення. Звідси і його «друга назва» – The Queen City. Місто – королева, тобто. Бо «місто-король» на всі віки – це Нью-Йорк.

Нехай не ображаються феміністки, бо було це ще до гендерної революції. Якщо бути історично достовірним, то вперше означення Queen City з'явилося в 1840 році в місцевій пресі, вказуючи на статус Баффало – другого за величиною міста в штаті Нью-Йорк. Протягом XIX століття це вельможне прізвисько з деякою модифікацією – Queen City of the Lakes – закріпилося ще й тому, що Баффало – друге (після Чикаго) за кількістю населення місто на берегах Великих американських озер.

Потім його назвали «П'ятицентовим містом» – The Nickel City. Сталося це після того, як на зворотньому боці п'ятицентової монети на початку XX століття з'явилося зображення бізона. П'ять центів (бізон) або Buffalo nickel – розмінна мідно-нікелева монета США вартістю 5 центів, що карбувалася з 1913-го по 1938-ті роки. Дизайн її був доволі оригінальний, завдяки чому вона й отримала свою назву: на аверсі зображувався індіанець, а на реверсі – бізон. Монета мала кілька різновидів, за весь час було випущено понад 1 мільярд 200 мільйонів її штук.

Баффало – місто сніговіїв. Листопад 2014 р.

Американська монета із серії «Indian Head» або «Buffalo» зобов'язана своїй появі «примхам» Теодора Рузвельта, 26-го президента Сполучених Штатів Америки, який на інавгураційному обіді в 1905 році висловив Августу Сейнт-Годенсу своє бажання бачити на американських монетах більше нових тем. На той період у грошовому обігу США ходили мідно-нікелеві п'ятицентові монети з серії «Liberty Head» роботи Чарльза Едварда Барб'є, 6-го за ліком головного гравера монетного двору США. За монетним актом від 26 вересня 1890 року внесення змін в дизайн раніше випущеної в обіг монети без отримання обов'язкового схвалення Конгресу було дозволено каз-

начейству США не раніше, ніж через 25 років. У 1909 році директор монетного двору США Френк Ліч дав розпорядження Чарльзу Барб'є на розробку проекту монети номіналом 5 центів нового зразка. Представлені до розгляду пробні монети мали у своїй основі зображення першого президента США Джорджа Вашингтона. У пресу вже встигли просочитися відомості про монету нового зразка, яка повинна була надійти в обіг до кінця 1909 року. На монетний двір США почали надходити замовлення від банків. Однак, 1 листопада 1909 року в зв'язку з відходом Френка Ліча з посади директора проект було зупинено. Його наступник Абрам Ендрю був не за-

доволений щойно випущеною в обіг 5-центовою монетою й на поліг на призупиненні робіт. Подальший процес зміни дизайну монети з міркувань політичної кон'юнктури зробив у 1911 році Франклін Мак-Вей – секретар департаменту казначейства США. Згідно з ухваленим рішенням роботу над новим п'ятицентовиком почав учень Августа Сейнт-Годенса, скульптор Джеймс Ерл Фрейзер. Він підготував дизайн монети, який став одним з найкрасивіших за всю історію монетної справи США. Моделями для зображення індіанця служили троє корінних мешканців американського континенту: вожді племен сіу, кайова і шаєнн. Хоча, якщо говорити про нью-

йоркське Баффало, то достеменно відомо, що з кінця XVI століття в цьому регіоні жили індіанські племена нейтраль, приблизно з 1650 року господарями цієї землі стали ірокези, які вирізали своїх попередників. Але в образній назві «The Nickel City» головний був «другий бік медалі». Отож, було створено кілька різновидів Buffalo nickel. На одних бізон стоїть на пагорбі, на якому позначено номінал монети. На монетах другого типу бізона підняли на п'єдестал, під яким написали «FIVE CENTS». З 2006 року в США випускається золота інвестиційна монета «Бізон».

Хоча The Queen-Nickel City не завжди було другим. У 1881 році на вулицях цього міста вперше в Америці з'явилися електричні ліхтарі. Сучасний готель «Buffalo», тодішній «Statler Hotel», був першим готелем у світі з приватними ванними кімнатами в кожному номері, а тринадцятиповерховий «Guaranty Building» – першим у світі будинком зі сталевими опорами. І саме Баффало на ту пору тримало корону одного з найбільших сталеливарних центрів планети...

У Баффало взагалі на диво багато прізвиськ. Ще одне – «Місто дерев». І це відчуваєш, щойно приїжджаєш до цього чудового міста – тут двадцять парків. Причому, таке враження, що вийшовши з одного, за сотню-другу кроків потрапляєш у інший. Особлива окраса міста – розкішний Делавер-Парк (Delaware Park), спроектований засновником американського ландшафтного дизайну Фредеріком Лоу Олмстедом. Того самого Олмстеда, найбільшу славу якому приніс Центральний парк у Нью-Йорку.

Делавер-Парк – гостинний. У ньому знайшли прихисток, як найкращий художній музей міста Albright-Knox Art Gallery, так і цвинтар Forest Lawn Cemetery, в якому безліч незвичайних мавзолеїв, монументів, надгробків, а сам він внесений до реєстру історичних місць США.

Сіті-голл

80 об'єктів архітектури міста занесено до Національного реєстру історичних пам'яток країни

Баффало – це місто парків

Buffalo Wings – одна з візитівок нью-йоркського Баффало

«Золотий час» Баффало розпочався із завершенням будівництва каналу Ері в 1825 році, що призвело до його бурхливого росту, насамперед через вигідне стратегічне розташування в західній частині системи каналів. В 1832 році Баффало одержав статус міста й згодом перетворився на потужний індустріальний центр. Місто було лідером за обсягом виробництва криці в країні, важливим залізничним центром, найбільшим внутрішнім портом...

Як і більшість індустріальних міст Великих озер, Баффало пережило економічну депресію, втративши свою промислову основу. Після Другої світової війни занепад промисловості збігся з відтоком населення в передмістя. Наприкінці 1950-х відкрився судноплавний канал Святого Лаврентія, через який морські лайнери, сухогрузи й контейнеровози з Атлантики почали безпосередньо проходити до портів Великих озер, що значно зменшило значущість торговельного маршруту озером Ері. Все це призвело до важкого й затяжного спаду Баффало. Економічні проблеми супроводжувалися скороченням населення. Як і більшість промислових міст регіону Великих озер, населення Баффало зменшувалося кілька десятиліть поспіль. Історично найбільше мешканців (580 тисяч) у місті проживало в 1950 році. Сьогодні в Місті дерев проживає стільки ж мешканців, як і в 1890 році. Паралельно економічному спаду зменшувався й добробут. Наприклад, нині понад 25 відсотків баффальців-баффалонців (англійською мовою мешканці міста називаються Baffalonians) проживають за межою бідності.

Ми заїхали в це місто зовсім накоротко, дорогою до Ніагарського водоспаду. Звернули увагу, що доволі ошатний і не зовсім уніфікований Даунтаун – невеличкий, але в архітектурному сенсі – на рівні кращих міст Америки, з характерними будівлями. У центрі головної площі встановлено монумент на честь Вільяма Маккінлі. Для 25-го президента США Баффало стало містом смерті. 1 травня 1901 року тут відкрилась Всеамериканська виставка, на яку прибув і Вільям Маккінлі. Він устиг подивитися, як виглядає рентгенівське проміння, оскільки його тут було показано вперше в США, оцінити винаходи знаменитого серба Ніколи Тесли, разом з Томасом Едісоном побувати на Місяці, бо на виставці було також представлено унікальний розважальний атракціон «Подорож на Місяць». І після цього одержимий анархіст Леон Франк Чолгош натиснув на курок револьвера й смертельно поранив президента. 8 днів і ночей лікарі боролися за його життя тут же, в клініці Баффало, але врятувати не змогли. Леон Чолгош потрапив на електричний стілець, а ім'ям президента було назва-

но найвищу вершину Північної Америки на Алясці. А на центральному майдані міста, де обірвалося його життя, Вільяму Маккінлі встановлено пам'ятник. Гордість баффальців – Buffalo City Hall, що здіймається над Ніагарським сквером. На верхніх поверхах цього муніципального будинку є безкоштовний оглядовий майданчик, з якого, кажуть, відкривається захоплюючий краєвид і можна бачити навіть Ніагарський водоспад. Ми, на жаль, не піднімалися в ті високості й не можемо ані підтвердити, ані спростувати цього. А от справжні «баффальські крильця», знамениті Buffalo wings, покуштували в досталь. Справжні, тому що смакували ми ними в тому ж ресторані, в якому вони й народилися. Вони чи легенда про них?

За офіційною версією, Тереза Беллісімо першою приготувала їх у своєму Anchor Bar. Її син Домінік одного вечора повернувся разом з друзями з коледжу доволі зголоднілий. Потрібно було зготувати вечерю, швидко й смачно. Достеменно відомо навіть дату, коли це сталося – 3 жовтня 1964 року. Тереза засмажила курячі крильця до золотистого кольору й додала до них створений нею ж каєновперцевий соус на гарячій олії. Й подала страву на стіл з «блакитним сиром» і палочками селери та моркви. Так народилися знамениті Buffalo Wings, які дуже швидко стали візитівкою міста, й тому щороку 29 липня баффальці та їхні гості залюбки святкують Chicken Wing Day.

Баффало – це місто без ілюзій, «City of No Illusions». Особливо ця назва виправдовує себе взимку. Й головним винуватцем цього є Великі американські озера. Попри те, що клімат тут загалом континентальний, зими тут зазвичай сніжні й холодні, однак погода мінлива, нерідко з дощами й відлигою. Сніг починає випадати вже з середини листопада, коли холодні потоки повітря, переміщаючись над ще теплою поверхнею озера Ері, трансформуються в хмари й щедрі опади у вигляді снігу. Приблизно половина його утворюється саме над озером, пік снігопадів припадає на грудень. До кінця січня, коли Ері замерзає, формування опадів з озера припиняється. Тому Ері називають ще «озерною сніговою машиною», а Баффало має репутацію «міста завірюх». Існує цілий реєстр знаменитих баффальських сніговіїв. Найвідоміший з них відомий як Blizzard-77. У жовтні 2006 року також випав неймовірний сніг, який ввійшов в біографію міста як «October Surprise». Цьогорічного листопада сніг прийшов разом з віхами й громиками, жертвами яких стали як мінімум 12 осіб. Було скасовано навіть футбольний матч між Buffalo Bills і New York Jets. Цікаво, що футбольну команду Buffalo Bills було названо на честь знаменитого мисливця на бізонів і шоумена «Баффало Білла» (справжнє ім'я

якого – Вільям Фредерік Коді). При цьому ніякого особливого зв'язку між містом Баффало й Баффало Біллом немає.

Так само дослідники до сьогодні не мають однозначної відповіді на походження назви самого населеного пункту, який вихідці з колишнього Радянського Союзу чомусь смішно називають Буффало (а річку Гадсон йменують Гудзоном). Найпоширеніша версія свідчить, що назва «Баффало» з'явилася від зміненої французької фрази «beau fleuve», що означає «мальовнича ріка». Очевидно, французькі мандрівники вигукнули так, побачивши річку Ніагару, на якій стоїть «місто-королева, місто-п'ятицентовик, місто дерев, сніговіїв та неілюзій». Але цю версію спростовують офіційні джерела, які доводять, що французькі дослідники на своїх атласах відмітили Ніагару як «Rivière aux Chevaux» – ріку коней. І цим заплутали краєзнавців ще більше. Інша історія походження назви міста з'явилася в пресі в 1825 році. В ній розповідається про вкрадену конину, яку було підкладено як м'ясо бізона. Після цього «п'яніка», мовляв, і з'явилася назва Баффало. Але автор статті сам висловлював великий скептицизм з приводу цієї легенди. Оскільки доведено, що ніяких бізонів у цій місцевості споконвіку не водилося. Невеличке поселення Баффало взяло свою назву від однойменного струмка, назву якого занесли на мапи в 1760 році. Невелике торговельне поселення постало тут в 1789 році, після відкриття каналу Ері, розквітаючи з року в рік...

Але з усіх поетичних означень, гіпербол, метафор особисто нам найбільше до душі «місто добрих сусідів». Бо в мороз і хурделицю, коли хату по самий дах занесло снігами, що може бути тепліше за чужиних, доброзичливих, щирих, готових прийти на допомогу добрих сусідів?! Баффальці знають це краще, ніж будь-хто інший. Хочете пересвідчитися? Вирушайте на День подяки до Баффало – там якраз снігу по самісінькі комини...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

Субота, 14-го лютого 2015 р.

Sheraton Parsippany Hotel – 199 Smith Road, Parsippany, NJ

Баль Дебютанток КУ СУМ - 2015р.

За дальшими інформаціями звертатись до Канцелярії Крайової Управи СУМ на число телефону (212) 477-3084 або відвідайте www.cym.org/us

Вечірній стрій обов'язковий.

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ВЕРСТКА МАКЕТУВАННЯ

Професійний дизайнер з великим досвідом роботи пропонує свої послуги в оформленні рекламних буклетів, брошур, книг, постерів та ін.

Додаткова інформація: www.capyk@ukr.net

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката виразу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ПОПРАВКА

Шановні читачі! У попередньому номері «Нової газети» (№44) за 20 листопада в матеріалі «500 днів, які витрясли з України душу» Тетяни Маккой під час редагування було допущено прикру помилку. На стор.15, де йдеться про «Російський записник» Джона Стейнбека, текст було відредаговано таким чином, що складається враження, що він має відношення до доби Великої депресії. Насправді ж жодного відношення до цього часу він не має. Цей твір писався письменником для дорослих американців, які опинившись за «залізною завісою», мало що знали про тодішні радянські реалії. Книжка Стейнбека пролила їм багато світла й показала Радянський Союз зовсім не «земним раєм», хоча в деяких ситуаціях Стейнбека й водили за носа.

Редакція просить вибачення в автора матеріалу та читачів за помилку, яка змінила зміст написаного, допущену під час редагування тексту.

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ, НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС – ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

ДЯКУЮ!

Дзеркало

Доле з очима прірви,
Дякую, що була.
Маю по всьому вирій –
Стежечку до села.
Навіть якщо здалося
І не було й нема,
Дякую, що волосся
Сивіло, як пітьма.

Дякую, що забули
Нелюди і знавці –
Маю собі відлуння
Й сонечко на руці.
Маю дорогу з міста,
Маю стежки з села.
Дякую, що пречиста,
Дякую, що була...

Павло Гірник

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfrelianceen.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

